

[Mr. Ittoop Iteechan.]

(b) whether they have received copies of the resolutions regarding this matter passed at meetings held in various places in Travancore, Cochin and British India under the presidency of influential leaders of the localities;

(c) whether their attention has been drawn to the protests made by many leading newspapers in the State regarding the matter;

(d) whether they have received any complaints either from the people or from any of the Christian religious heads;

(e) whether they are aware that the objectionable remarks made by Mr. Rangaswami Aiyangar about Mar Dionysius, the Metropolitan, who is one of the religious heads of the Christians numbering more than 12 lakhs in the State, have created great unrest, discontent and heart-burning among the subjects of Her Highness the Maha Rani Regent; and

(f) if they have not yet taken any action in regard to this matter, whether they will consider the advisability of conducting an enquiry either directly or through the Director of Public Instruction or an officer specially deputed for the purpose?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*):

(a) Their attention has been drawn to certain remarks alleged to have been made.

(b) to (d) Yes.

(e) The Government are aware that the alleged remarks have caused discontent to some people in the country.

(f) The matter is engaging the attention of the Government.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET—(*Contd.*)

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Shall we resume the general discussion on the budget, Sir?

PRESIDENT: Yes.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, I have carefully looked into the budget submitted for the consideration of the House by the Financial Secretary. The budget shows distinct signs of improvement inasmuch as the Financial Secretary has made votable items which were not votable up till now. The diagrams relating to expenditure, salary and other establishment charges are indeed very useful and have lightened the work of the members and I am thankful to him. While Mr. Ramasubba Aiyar has my entire sympathy, I regret I cannot give him my unqualified support in all that he says. In para 7 of his speech, he invites the attention of the members to a statement of expenditure against grants and draws pointed attention to the fact that this is the first time that such a statement has been placed before the House. I wish to draw the attention of Mr. Ramasubba Aiyar to the fact that it is not so. Till the year 1101, a pamphlet under the caption, "Appropriation Report," was being placed before the House.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): But it was not part of the budget.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*) : Sir, I submit that the appropriation report submitted by Mr. George formed part of the budget. If Mr. Ramasubba Aiyar will refer to Volume V, page 54 of the Council Proceedings he will find that till 1101 it was sent as part of the budget and it was my esteemed friend Mr. Ramasubba Aiyar who discontinued the practice from 1102. I do not know why.

Sir, if I may borrow an expression from Hilton Young, "*All other particulars of good Government profits a State little, unless its system of public finance is well designed, well understood and well protected and maintained.*" I ask my friend Mr. Ramasubba Aiyar whether we have such a system here. I dare say he will not answer me in the affirmative. As petrol is the motive power for driving motor cars so is a sound financial system a motive power to drive the financial engine of the State. It must here be understood that public criticism and public criticism alone can lubricate the financial engine to work smoothly and to run it at its full power. If this is acceded to by Government, I ask, are the Government affording facilities to study the question thoroughly and if I am wrong I ask Mr. Ramasubba Aiyar to correct me. I would emphatically say that we are not given proper facilities. Sir, unless we are in a position to handle breaches of what are known as 'cannons of financial propriety' and rectify them, I am afraid we shall not be able to function our duties conscientiously and to the fullest extent. And for this purpose a report by the Chief Audit Officer should be submitted to this House periodically containing details whether all Heads of Departments expend the allotments sanctioned to them as per the following cannons :—

(1) Every public officer should exercise the same vigilance in respect of expenditure incurred from Government revenues as a person of ordinary prudence would exercise in respect of the expenditure of his own money.

(2) Money borrowed on the security of allocated revenues should be expended on those subjects only, for which as provided by rules, money may be so borrowed.

If the money is utilised on works which are not productive, arrangements should be made for the amortization of the debt.

(3) No authority should exercise its powers of sanctioning expenditure to pass an order which will be directly or indirectly to its own advantage.

(4) Government revenues should not be utilized for the benefit of a particular person or section of the community unless—

- (i) the amount of expenditure involved is insignificant ; or
- (ii) a claim for the amount could be enforced in a court of law ;
- (iii) the expenditure is in pursuance of a recognised policy or custom.

(5) No authority should sanction any expenditure which is likely to involve, at a later date, expenditure beyond its own powers of sanction.

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

(6) The amount of allowances such as travelling allowances granted to meet expenditure of a particular type, should be so regulated that the allowances are not on the whole sources of profit to the recipients.

Sir, unless we have a report showing whether all the above cannons have been followed I am afraid we will not be able to function our duties, as I said, to the fullest extent. I shall not grudge, if for this purpose, the offices of the Chief Audit Officer and the Financial Secretary are to be separated, as the benefit to be derived is something solid for which posterity will thank us.

Now, coming to the budget before the House, I cannot but own that it is a great responsibility for this House to discuss the aspect of the budget. I tried to read the budgets of some other parts of India and elsewhere and the broad facts that I understood from them are: whether the country for which the budget is presented is agricultural or industrial or both. I think our country is agricultural and industrial. As such I expected of Mr. Ramasubba Aiyar that all the questions relating to agriculture and industry would be referred in the budget speech and provisions made for the amelioration of the condition of the agriculturists. But I regret to find that this has not been done. If the Financial Secretary had referred these questions in a little more detail, the House will be in a position to know the real aspect of the economic conditions of the country. It is just possible that all the members on this side of the House cannot claim to know the exact situation as the Government claim to do. I ask how have we faced the year which has just closed and how are we going to face the year which is dawning?" I would refer to certain broad heads which I would like Government to throw light upon. They are conditions regarding the agricultural purchasing power. I wish to know whether the purchasing power of our country has increased or decreased or has remained stationary. I hope in future the learned Financial Secretary will make it a practice to refer all such questions in his budget speech. I shall not try to put before you all such questions nor shall I be able to do that within the short space of twenty minutes allotted but I will be failing in my duty if I do not dwell upon the agricultural prosperity of this agricultural country. I should think that the purchasing power is diminishing and I would request Government to bestow their careful consideration on this most important matter. One point which though trifling at the first glance but which is one of vast seriousness and which I wish to bring to the notice of Government is that my esteemed friend Mr. Ramasubba Aiyar has not made any provision in the budget for rain. Sir, Nanjanad, the granary of Travancore is depicting a tale of woe and misery on account of want of water. I am afraid Mr. Robinson is also partly responsible for this. If some provision for rain in the way of a grant for some *Varunajapam* were made I am sure the story would have been otherwise. Sir, on going through page 149 of Mr. Ramasubba Aiyar's valuable production, I find, the reason for his not making a similar provision is

that probably the Observatory gave him a wrong forecast. Sir, in 1103 we sanctioned a sum of Rs. 5,000 for the purchase of astronomical instruments. But I find that nothing has been done during 1103 in the Observatory since no instruments were bought. I presume this is the reason why Mr. Ramasubba Aiyar has not made any provision. I would ask Mr. Ramasubba Aiyar to explain who swallowed that amount. I am glad to find, Sir, that a lump provision of Rs. 1,000 is made at the end of that page for pilot balloon observations and I hope that here also the Observatory will not follow what they did when we made a provision for purchase of instruments, last year and mislead Mr. Ramasubba Aiyar in his forecast.

Now, passing to another equally important head—the head without which we cannot move and particularly those whom I represent, I mean, the Railway—my forecast during the general discussion of the budget last year has proved true. Last year I said, I will read it out Sir,

“I have lost hopes on Railway income. Because apart from other things, the opening of the Virudunagar-Tenkasi line may work like a torpedo in future and the possible loss contemplated in the Assembly Address of 1101 cannot be ascertained by any person now.”

Sir, on page (1) of the budget estimate we find

“There is a fall of Rs. 1.14 lakhs in the receipts.”

Mr. Ramasubba Aiyar evidently thinks that silence is golden and does not offer any explanation. However, Sir, I can completely understand the reason for this. It is nothing but the fact that we have no control on the matter. All that I urge is that Government should do something to bring this head under our control lest matters assume serious dimensions and result in a heavy loss to the country. A reference to page 83 of Volume III of the Travancore Legislative Council Proceedings will show what exactly the situation is. Mr. Mackie of Harrisons and Crosfield observed during the Budget Session in 1098.

“It is evident from the budget and from the previous budgets that they have never been a paying proposition. Why it is difficult to know; and it is impossible for us, members of this Council, to know with the information placed at our disposal. What we do know however is that a very considerable amount of traffic passes over that line and a great number of passengers avail themselves of the service. To the lay mind at any rate the proposition looks a sound one and one would think ought to pay all right. Personally I will require a good deal of convincing before I can be made to believe that with efficient working it cannot be made a very sound financial concern.”

What does this indicate? That clearly shows that if we have proper control we shall not be losers. Again, Sir, as has been rightly observed by him:

“It is needless for me to enlarge on the state of the Railway carriage and every trader knows the dilapidated state of a great many of the goods waggons some of them so bad that they cannot take loads up to their full carrying capacity.”

Sir, the difficulty in the matter of obtaining waggons and the dilapidated conditions of the waggons that we get after this difficulty and delay needs nothing to be said. In several Railway Stations there is not even drinking water. Not to speak of the leaky roofs in the third class

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

carriages the conditions of the first and second class carriages is extremely unsatisfactory. I would therefore urge on you, Sir, to appeal to the Government and to redress all these grievances. To my mind it appears that the only remedy left open is to buy the whole line from Shencottah to Trivandrum as a going concern and control it ourselves. It means the solution for a good deal of unemployed, maximum benefit derived from our investments, untold miseries and grievances of the travelling public redressed, and also chances of labour strike minimised. In this connection I should think it would be unfair if the work of the Travancore Police in the tactful handling of the situation and making trains run on the Travancore lines during the strike is not appreciated. You, Sir, who is responsible for giving us light and water, will I hope, venture on this daring scheme and succeed.

Sir, the next item that has attracted my attention is the staggering growth in the length of the graph in the diagram under revenue and receipts under the reeling head abkari and opium. The revised estimate of 1103 has grown by two inches from the estimate budgeted for the year; and I am afraid that the revised estimate for 1104 will also have a similar growth which means that *water revenue* is exceeding *Land Revenue*.

Paragraph 17 of the Financial Secretary's speech is but another indication that the anticipations of the Government prove untrue, at any rate they are not true to the salt.

When we go to the Forests we find, after all, that there is nothing. I thought my friend Mr. Dhanukoti Pillai would have done something to increase our revenues under this head. I trust he will at least during the next year get hold of a few tigers which Mr. Robinson has made me understand that Travancore has in abundance and sell them to the Zoo where there are none and make some money at least under that item.

Passing on to the Income Tax I heartily thank Mr. Robinson in that he has not oppressed merchants and traders during 1103 as he has been doing previously. I am glad to find that the matter of lubricating that machinery is receiving consideration of the Government and I trust that it will become an accomplished fact ere long so that the hardship and grievances of the merchants may be redressed.

In conclusion permit me to prepare the balance sheet of Travancore as at date which runs as follows :—

Assets.

Liabilities.

i. Trivandrum Waterworks.	
ii. Trivandrum Electric Supply.	
iii. Trivandrum Town Motor Service.	
iv. Neendakara bridge.	The Newspapers Regulation.
v. Railway extension.	
vi. Pallivasal-Neriamangalam road.	

MR. V. J. OOMMAN (*Commerce and Industry, North*) : നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യവർദ്ധനയ്ക്കായി ജോതിപ്പിക്കുന്നതും പ്രജാക്ഷേമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു ബഡ്ജറ്റാണ് ഈ സഭയിൽ ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ഗവണ്മെന്റു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസ്തുതവിശ്വാസംകേവലം അസ്സാനത്തിലാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുവാൻ അശേഷം ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിയിരിപ്പു കാണിക്കുന്നത് ഐശ്വര്യവർദ്ധനയുടെ ലക്ഷ്യമാണോ? ഒരു ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലനില്പിന് പ്രജകളുടെ ക്ഷേമപരമായ പുരോഗതിയ്ക്കും അത്യാവശ്യമായ ചിലവുകൾ ഏവ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുകയും ആ ചിലവുകൾ നടത്തുന്നതിന് വേണ്ടതായ സംഖ്യമായും പ്രജകളുടെ സമ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈടാക്കുകയും ചെയ്താണ് ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഈ തത്വം സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം പ്രജാസമൂഹത്തിന്റെ സർവ്വസ്വവും അവരുടെ അവസാന ചിലപ്പിടത്തുവരെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ അധികാരവും ശക്തിയുമുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുതലെടുപ്പിന് സൗകതികമായ ഒരു പരാതി ഇല്ലാതെ വരും. തന്മൂലം നീക്കിയിരിപ്പുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു ബഡ്ജറ്റിനെ രാജ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യമാക്കിക്കരുതുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഈ ബഡ്ജറ്റനുസരിച്ച് അടുത്തകൊല്ലത്തെ വരവു ഉദ്ദേശം ൨ ൪ ൦ ലക്ഷം രൂപയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യ ൪ ൦ ലക്ഷമായി കരുതിയാൽ ആളൊന്നിനു നൂറു രൂപ നികുതിവരുന്നുണ്ട്. കഷ്ടിച്ച് ൨ ൪ രൂപ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ വരവുള്ള ഒരു തിരുവിതാംകൂർ പൗരനിൽനിന്ന് നൂറു രൂപ രാജഭരണാർത്ഥം പിരിച്ചെടുക്കുവാൻ ഇടവരുന്നത് കഷ്ടമല്ലേ? ഒരു മനുഷ്യന്റേയോ ഒരു കുടുംബത്തിന്റേയോ ഒരു ഗവണ്മെന്റിന്റേയോ അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, അനാവശ്യം എന്ന് മൂന്നായി തരംതിരിക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കു ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു വലിയ ശതമാനം സ്വത്തിനെയാണ് ഗവണ്മെന്റു കൈവശപ്പെടുത്തി പലേ അനാവശ്യങ്ങൾക്കും ചിലവാക്കുന്നത് എന്നാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റു നോക്കിയതിൽ എനിക്കു തോന്നുന്നത്. കൊല്ലത്തോടും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വരവും നീക്കിയ ഒരു പ്ലാൻ കാണിക്കുന്ന ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രധാനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളേയും അവയുടെ താല്ക്കാലിക സ്ഥിതികളേയും അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാകുന്നു. പ്രധാനമുതലെടുപ്പിനുള്ള എട്ടായി തരംതിരിക്കാം. (൧) ഭൂനികുതി. (൨) ആദായനികുതി. (൩) ഉപ്പ്. (൪) എക്സൈസ്. (൫) ഏറുമതിച്ചുങ്കം. (൬) വനം. (൭) സ്റ്റാമ്പ്. (൮) രജിസ്ട്രേഷൻ.

[Mr. V. J. Oommen.]

(൧) ഭൂനികുതി ഇനത്തിൽ വരുന്നകൊല്ലം ര' മ ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനം രൂപാ വരവാണുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ൧൦ വൺ-ൽ ഈ ഇനത്തിൽനിന്നുമുള്ള വരവു ൩ ലക്ഷം രൂപ ആയിരുന്നു. ൧൫ കൊല്ലംകൊണ്ട് ര' ലക്ഷം രൂപയേ വലിച്ചൊള്ളൂ. നമ്മുടെ കർഷകന്മാരുടെ ദയനീയാവസ്ഥയും കൃഷിയുടെ ആദായക്കുറവും ആലോചിച്ചാൽ ഭൂനികുതി ഇനത്തിൽ നിന്നും അടുത്തകാലത്തേക്കും വലിയ വലുതാക്കുമെന്ന് ആശിക്കാൻപാടില്ല. ഭൂനികുതിയുടെ അതിർ നാം കണ്ടു എന്നുവേണം വിചാരിപ്പാൻ.

(൨) ഉപ്പിൽനിന്നും ആശിക്കുന്നവരവു ൧,൦൦,൦൦൦-രൂപയാണു്. കുടിത്തൊട്ടു കൊട്ടാരംവരെ അതുപുറക്കുറ സമവീതം ആവശ്യമുള്ള ഈ ആഹാരസാധനത്തിന്നുമേൽ ഇതിൽക്കൂടുതൽ കരം ചുമത്തുന്നത് കഷ്ടാൽ കഷ്ടതരമായിരിക്കും. ധനവാന്മാരുടെ സുഖസാമഗ്രികളിലും വ്യത്യാസമായ അലങ്കാരങ്ങളിലും അല്ലാതെ ജീവസന്ധാരണത്തിന്നു കൂടുതൽ കരം ചുമത്തുന്നത് നികുതിശാസ്ത്രദൃഷ്ട്യാ നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ല. ഉപ്പുന്റെ ഇനത്തിലും നികുതിവലുതാവിനും നാം മാറ്റംകാണുന്നില്ല.

(൩) നമ്മുടെ മുതലെടുപ്പിൽ നാലിലൊന്നു, അതായതു ൨൯,൪൦൦ രൂപ എക്സൈസിൽനിന്നുമാണ്. എക്സൈസ് എന്ന വച്ചാൽ കള്ളു, കറുപ്പു, ഗഞ്ചാവു, പുകയില എന്നിവയാകുന്നു. ഈ വിഷദ്രവ്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യക്കുള്ള ആസക്തി കുറയ്ക്കണമെന്നും, പ്രജാസമൂഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും, സാമ്പത്തികവും ആയ പുരോഗതിയ്ക്കു് ഇവ സർവ്വ വിഘാദങ്ങളായിട്ടാണ് തീർന്നിട്ടുള്ളതെന്നും സമ്മതിക്കാത്ത പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെന്റുകളും ചിന്താശീലന്മാരും ഭൂമുഖത്തുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഉറക്കത്തിലുംകൂടി പ്രജാക്ഷേമത്തെ സ്വപ്നംകാണുന്നുണ്ടെന്നു മുക്തകണ്ഠം ഘോഷിക്കുന്ന ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റേയും സ്ഥായിയായ നയം ഇതുതന്നെയാണെന്നാണ് ജനസാമാന്യത്തെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷെ അനുഭവത്തിൽ നാം കാണുന്നതെന്താകുന്നു. ൧൧൦൨-ൽ ഈ ഇനത്തിൽനിന്നുമുള്ള വരവു ൫൨ ലക്ഷത്തിൽചിലപാനമായിരുന്നത് ൧൧൦൪-ൽ ൫൯ ലക്ഷമായിട്ടു വലിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇതിനേക്കാൾ കവിഞ്ഞ രെവരായം ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റു് ഈ നാട്ടുകാരോടു് ചെയ്യാനില്ല. ഈ ധനാഗമമാറ്റം വളരെ അനിശ്ചിതമാ

യെന്നാണെന്നും എക്സൈസിൽ വേരെയുണ്ടാകുന്ന കോശസ്ഥിതി ചാരായം പോലെ വർറിയും ഗഞ്ചാവുപോലെ പുകഞ്ഞും പോകുന്നതാണെന്നും ഗവണ്മെൻറു ധരിക്കണം.

(൪) വനത്തിൽനിന്നുമുള്ള വരവിന്റെ പ്രകൃതം എന്താണ്? പ്രകൃതിയുടെ കാരണത്താൽ തിരുവിതാംകൂർ വനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ത്തികൾ വെട്ടി വിറു ലഭിക്കുന്നതായ ഈ വരവിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവ ജനാവു പൊൻമുട്ടയിട്ട താരാവിനെ കൊന്നവനെപ്പോലെ ഒരു കാലത്തു ഭുജിക്കേണ്ടിവരും.

൫-൦ നു-൦ സ്റ്റാമ്പിൽനിന്നും രജിസ്ട്രേഷനിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന വരവുകളും സാക്ഷാൽ ഐശ്വര്യത്തെക്കുറിക്കുന്നില്ല. പണത്തിനുള്ള ക്ഷാമം കൊണ്ടും കർഷകന്മാരുടെ ഋണബാധ്യതകൊണ്ടും പരസ്പരം കൈമാറുന്ന വകയ്ക്കു ഗവണ്മെൻറിൽ ലഭിക്കുന്ന ഒരുഭയമാണിതെന്നല്ലാതെ രാജ്യത്തിലെ പൊതുമുതൽ വലുതാക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യമായിട്ട് ഇതിനെ കരുതുവാൻ പാടില്ല.

൭-൦ വു-൦ രാജ്യത്തിലെ ഐശ്വര്യവൽനവിനു ലക്ഷീകരിക്കുന്ന ധനാഗമമാഗ്ഗങ്ങൾ ആദായനികുതിയും കയറുമതിച്ചുകവും ആകുന്നു. ൧൧൦൨-ൽ ൫,൩൯,൫ നെ രൂപയാണ് ആദായനികുതി ഇനത്തിൽനിന്നും നമുക്ക് ലഭിച്ചത്. ൧൧൦൪-ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ ൫,൭൮,൦൦൦ രൂപയാണ് വരവ് കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. മൂന്നുവർഷം കൊണ്ടു ഈ ഇനത്തിൽ ൪൦,൦൦൦ രൂപയുടെ കൂടുതലേ ആശിക്കാൻ വഴികാണുന്നുള്ളൂ. നാട്ടിലെ കച്ചവടം, വ്യവസായം ആദിയായസാമ്പത്തികമാഗ്ഗങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെ നിണ്ണയിക്കേണ്ടത് ഇവയെക്കൊണ്ടാണ്. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരടിയെങ്കിലും മുൻപോട്ടു കയറിയിട്ടുണ്ടെന്നുപറയുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. ആദായനികുതിയെപ്പറ്റിപറയുമ്പോൾ ഈ തുറയിൽനിന്നും സാധുക്കളായ കച്ചവടക്കാർ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെ എങ്ങനെ വിസ്തരിക്കും; പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ കണക്കുവെച്ചു പരിചയിച്ചുവരല്ലാത്തവരുടെ കച്ചവടക്കാർ. ആദായനികുതി ഒരു പുതിയ പ്രസ്താവനയാണ്. പേഷ്കാരന്മാരും, തഹശീൽദാരന്മാരും ഉൾപ്പെടെ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലെ സിക്വെന്റലുകളുടെ സാമത്രിവിശേഷവും പ്രമോഷനും അവരവരുടെ അധികാരസ്ഥിതികളിൽനിന്നും എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഈടാക്കുന്ന ആദായനികുതിയുടെ സംഖ്യയെയാണോ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നത് എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. കയറുമതിച്ചുകത്തിൽനിന്നുമുള്ള വരവും ആശാജനകമായിരിയ്ക്കുന്നു.

[Mr. V. J. Oommen]

മേൽപറഞ്ഞവിധം അനിശ്ചിതങ്ങളും എക്സൈസ് മുതലായി കൂടേണ കുറച്ചുകൊണ്ടുവരേണ്ടവയും ആയ ധനാഗമമാറ്റങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഭണ്ഡാകാരത്തിന്മേൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന ചിലവിന്റെ ഇനങ്ങളിലേക്കാണ് ഇനിയും ഈ സഭയുടെ ട്രഷ്യറിയെ ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നത്. പ്രജാസമൂഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാമ്പാദ്യികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ അഭിവൃദ്ധിക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഈ വക ഉദ്ദേശങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ സാധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യമുള്ളവർ ചുരുങ്ങും. നേരെമറിച്ചു തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ ഒരു പ്രധാനകാരണമായി ഇതിനെ കരുതുന്നവരും ഉണ്ട്. ഏതായാലും ഈ വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മുടെ ഖജനാവിനു ചുമക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു പതനത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു നാളുകൾ വളരെയായി. ഈ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് ഒന്നും ചെയ്യുന്ന ലക്ഷണവും കാണുന്നില്ല. നീതിന്യായവകുപ്പിലേക്ക് ൧൧ ലക്ഷത്തിൽചിലപാനം രൂപാ ചിലവുവരുന്നുണ്ട്. എത്രയോ താൽക്കാലിക ഉദ്യോഗങ്ങളാണ് ഈ ഗവണ്മെന്റു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കും കുടിശ്ശികകൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ പൊരുത്തം കാണുന്നുണ്ട്. ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ ആദികാരണം കുടിശ്ശികകളാണെങ്കിലും കുടിശ്ശിക തീരാത്തതിന്റെ കാരണം ഉദ്യോഗങ്ങൾതന്നെയാണെന്ന് ഗവണ്മെന്റുധരിച്ചാൽ കൊള്ളാം. ൪൧ ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനം രൂപാ ഭൂനികുതി ഇനത്തിൽ നിന്നും പിരിക്കുന്നതിനു നമുക്കുള്ള ചിലവു ൧൧ ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനം രൂപയാണ്. ഈ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് ൨൫-ൽ കൂടുതൽ ആണെന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ചിലവു താരതമ്യേന വളരെ കൂടുതൽ ആണ്. നാട്ടിലെ ഏറ്റവും ആദായകരമായ തൊഴിൽ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ആണ്. ഭിക്ഷക്കാരെക്കാൾ നീചവും കഷ്ടതരവും ആയ ഒരു കൂട്ടർ ഗവണ്മെന്റിനെ താണതരം ജീവനക്കാർ ആണ്. ഉദ്യോഗമണ്ഡലത്തിലെ ഈ ഭീമമായ അസമത്വത്തെ പാടെ ധ്വംസിക്കേണ്ട കാലം വളരെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പരിഷ്കാരം ദിവാന്റെ ശമ്പളത്തിൽതന്നെ ആദ്യം തുടങ്ങണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

PRESIDENT: May I ask the member whether he is reading from a manuscript?

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry, North*): Yes, Sir.

PRESIDENT: I rule that only speeches can be made here. There can be no reading from manuscripts.

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry, North*): Is there any rule like this in the Standing Order?

PRESIDENT: That is the ruling of the Chair. You can make a speech if you like.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): May I explain Sir? I doubt whether the member has understood the ruling of the Chair. The rule is that a member may speak and not "read", though in speaking a member may refresh his memory by reference to notes.

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry North*): രണ്ടുകോടി മുപ്പത്തിനാലുലക്ഷം രൂപയോളം അടുത്തകൊല്ലം ചിലവാക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് രാജ്യത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ സാമ്പത്തിക തുറകളായ കൃഷി, വ്യവസായം, പരസ്പരസഹായം, എന്നീ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളോടു കാണിക്കുന്ന നയം വളരെ ആക്ഷേപാർഹമാണ്. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ൧൧൦൩ലെ ആബ്രബ്സ്മററിൽ ൨,൨൧,൮൦൦ രൂപാ അനുവദിച്ചു എങ്കിലും Revised Budget -ൽ അതിനെ ൨,൧൩,൫൦൦ രൂപയായി കുറയ്ക്കുന്നതിനും വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ൧,൫൩,൫൦൦ ൽനിന്നും ൧,൩൫,൩൦൦ രൂപയായി കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഇടയായത് ഒരു തരത്തിലും സ്വഹണീയമല്ല. ഈ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും നാളതുവരെ പറയത്തക്ക ഗുണങ്ങളൊന്നും തന്നെ നാട്ടിന് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെന്റിന് ഏറക്കുറവു fashion ആയിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ചിലതരം മൈനർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളായിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഇവയെ കരുതുന്നതെന്നും ഇവ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ഭാഷമൊന്നും വരാനില്ലെന്നും സംശയിക്കുന്നവർ ഇല്ലാതില്ല.

PRESIDENT. If you persist in reading from a manuscript, I must rule you out.

MR. V. J. OOMMAN (*Commerce and Industry North*): ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനേയും അതിലെ സിൽബന്ധികളേയും കുററുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കൃഷി നമ്മുടെ മാമൂലായ ഒരു തൊഴിലാണെങ്കിലും അതിന്റെ പരിഷ്കാരപദ്ധതി കേവലം നവീനവും പരീക്ഷിച്ചുറിയേണ്ടതുമാണ്.

വ്യവസായം. ഇതും നവീനലോകം ആദരിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള വ്യവസായവുമാണെന്നു നാട്ടിന് കേവലം പുത്തറിയുക. വണ്ണാശ്രമലക്ഷ്യം പരമ്പരയായി ഓരോജാതിക്കും ഓരോ തൊഴിൽ കലാധർമ്മമായി തീർന്നിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ സാമൂഹികമായ ഒരു വാ

സായവാസന ഉണ്ടാകുന്നതിന് തന്നെ നാളുകൾ വളരെ വേണ്ടിവരും. വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെന്റതന്നെ ഒരു വ്യവസായമായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റും ജനങ്ങളും കരുതുന്നത്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിൽനിന്നും ഉടനടി വലിയഫലങ്ങളൊന്നും ആശിക്കുന്നത് ന്യായമായിരിക്കയില്ല. പരീക്ഷണാത്മകം വളരെപ്പണം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വെറുതെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതായും വന്നേയ്ക്കാം. അതിൽ വൈമനസ്യം തോന്നാതെ ധാരാളം പണം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്ക് അനുവദിക്കണമെന്നും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ശുപാർശകളെ കഴിയുന്നത്ര പാലിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണമെന്നുമാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഏതുതരത്തിലുള്ള വ്യവസായം തുടങ്ങണമെങ്കിലും അതിലേക്ക് ഒന്നാമതായി മൂലധനം വേണം. ഇതിന് നവീനരീതിയിലുള്ള ബാങ്കുകൾ ആവശ്യമാണ്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ബാങ്ക് രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. State Aided Bank-നെ ഗവണ്മെന്റ് വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. വിദേശീയബാങ്കുകളിൽ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള പണങ്ങൾകൊണ്ടു നാട്ടിലെ ബാങ്കുകളെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. പരസ്പരസഹായഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് വഴിയും പണത്തിന്റെ ഭൗലിക് നീക്കവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണം. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്ക് വളരെ തടസ്സമായി നില്ക്കുന്ന വേറൊരു കാരണം നമ്മുടെ കച്ചവടത്തിനുള്ള അസൗകര്യങ്ങളാണ്. തിരുവിതാംകൂർകാരായ കച്ചവടക്കാർക്ക് ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന സഹായം തീരെതാമസമാണ്. വിദേശങ്ങളുമായി അനേകലക്ഷം രൂപയുടെ കച്ചവടം കൊല്ലത്തോടും നമ്മൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. നമ്മൾ അയക്കുന്ന സാമാനങ്ങൾക്ക് വില നിശ്ചയിക്കുന്നത് വിദേശീയരാണെന്ന് വന്നാൽ നമ്മുടെ കച്ചവടത്തിന് എങ്ങിനെ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകും? നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ചരക്കുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കയറ്റി അയക്കുന്ന ആലപ്പുഴ തുറമുഖത്തിൽതന്നെ തിരുവിതാംകൂർകാരെക്കാൾ വിദേശീയരായ കച്ചവടക്കാരാണ് സൗകര്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്നത്. കപ്പൽവഴിയായി അയക്കുന്ന ചരക്കുകൾ നാട്ടുകാരുടെവകയാണെങ്കിൽ തുറമുഖത്തു് കൊണ്ടുപോയി പോർട്ടാഫീസരുടെ സമയം കാത്തു നിന്ന് മെഷർമെന്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വാങ്ങേണ്ടതും ചരക്കുകൾ യൂറോപ്യന്മാരുടെതാണെങ്കിൽ അതാതു ഫോറംസിന് പോർട്ടാഫീസർപോയി അവരുടെ സമയംകാത്തു് നിന്ന് മെഷർമെന്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കുകയുമാണ് ഇപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പതിവ്. അതിനും പുറമെ

നാട്ടുകാർ കയറുമതിചെയ്യുന്ന ചരക്കുകളുള്ള പ്രൈമറി, കയറുമതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത് അടക്കേണ്ടതും യൂറോപ്യന്മാർക്കുള്ള ചരക്കുകളുടെ പ്രൈമറി ഡെലിവറി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത് മാത്രം കൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതും ആകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അസൗകര്യങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ കച്ചവടക്കാർ അനുഭവിച്ചുവരുന്നത് ഗവണ്മെന്റ് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടാക്കാത്തതിൽ വ്യസനിക്കാതെ തരമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ കച്ചവടക്കാരുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി നാട്ടുകാരുടെ കയ്യിലുള്ള പ്രത്യേകം ട്രഷ്യൂറി വരുന്ന കച്ചവടസംഘങ്ങളും വിദേശങ്ങളിൽ ഏജൻസികളും ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യവസായത്തിനും കൃഷിക്കും മൂലധനത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ മിക്കവരും പ്രാദേശിക ഗുണബാധ്യതയിൽ പെട്ട മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നവരാണ്. കൃഷി ബാങ്കുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി അവരെ രക്ഷിക്കാത്താൽ നമ്മുടെ കഷ്ടതയുടെ സ്ഥിതി അത്യന്തം ദയനീയമായി തീരുന്നതാണ്. നാട്ടുകാർ ഭൂമികൾ പതിച്ചുകിട്ടുവാനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളും കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ സാരമായി തടയുന്നുണ്ട്.

ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ഒരു പൊതു നിരൂപണം ചെയ്യണമെന്നുള്ള എന്റെ കൃത്യം ഞാൻ ഇവിടെ നിവ്വഹിക്കുന്നു എന്നു ഉള്ളു. ഇതെല്ലാം വനഭരണമാണെന്ന് അറിയാത്തവനല്ല ഞാൻ. ഈ നിയമസഭയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും നിശ്ചയങ്ങൾക്കും ഉള്ളസ്ഥാനം ഉവദകൃതമാണെന്നുപോലെയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെന്റ് വർത്തിച്ചുപോരുന്നത്. ടോം, അഞ്ചൽകാസ്, അഞ്ചൽകവർ മുതലായവയെപ്പറ്റി ഈ കൗൺസിലിൽ പാസ്സാക്കിയ നിശ്ചയങ്ങളുടെ കഥ ഇപ്പോഴും എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു.

സ്വയംഭരണസ്ഥാപനമായ 'രം കൗൺസിലിനോട്' ദിവാൻ പ്രസിഡൻറ് കാണിക്കുന്ന പുരം അസഹനീയമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു അനുജോഗസ്ഥ പ്രസിഡൻറിനേയും ഡിപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻറിനേയും തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട അവകാശം രം കൗൺസിലിന് ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയബോധത്തെ വർത്തമാനപരഗുലേഷൻ ഡെപ്രീഷ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കരുണാനിധിയും വഞ്ചിരാജ്യത്തിന്റെ വാത്സല്യഭാജനവുമായ മഹാറാണിറീജൻറ് തിരുമനസ്സിലെ യശശ്ശതനിൽ ഒരു കളങ്കമായി രീതിപ്പെട്ട ആ കാക്കോടകനായ പഞ്ചമനഗുലേഷന്റെ തലതല്ലിച്ചതക്കാതെ നമ്മുടെ വഞ്ചിരാജ്യത്തിന് രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതല്ല.

MR. MADHAVAN (Nominated): தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார்க்காய் என்னை நாமினேட் செய்த டிவானுக்கும் என் பெயரை டிவான் அவர்களின் சித்தத்தில் நினைப்பூட்டின சிப்செக்ற்றெற்றறி அவர்களுக்கும் கவண் மென்றுக்கும் கடவுளுக்கும் நன்றிகூறுகிறேன். கடந்த காலங்களில் செய்து தீர்த்த ரோட், கிணறு, பீஸ், புதுவல் முதலிய நன்மைகளுக்கும் நன்றி சொல்கிறேன்.

2. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார் 6-லட்சத்துக்கு அதிகமான ஜனங்கள் கடற்க்கரை ஓரமும், மலை ஓரமும், காயல்வாய் ஓரமும், கால்வாய் ஓரமும், காடுகளிலும், ஆற்றோரமும், குளத்தங்கரை ஓரமும் ஜீவிக்கிறார்கள். பட்ஜெட் வாசித்தேன். ரோட், பாலம், கட்டிடம் முதலான பல ராஜ்யத்தில் குறைவான பாகங்களை சரிபண்ணி வேண்டும் சௌகரியம் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்ற பாகங்களை அல்லாது நிற்பந்த நிலைமையில் விடப்பட்ட ஏழை ஜனங்களின் விஷயம் மகா இடிவாக இருக்கிறதே என்று கவனித்து அந்த ஜனங்களின் குறைவான பாகத்தை பூர்த்தி செயல் ஒரு பாகம் பட்ஜெட்டில் காணவே இல்லை. இது எவ்வளவு சங்கடம்! பாவப்பட்ட ஜனங்களுக்கு இருக்கவீடில்லையே. ஆகாயத்து பறவைகளுக்கு முதலாய் தங்க கூடு உண்டே. இன்று ஒருவர் பூமியிலும் நாளை ஒருவர் பூமியிலும் தாமதித்து சமாதானமில்லாமல் ததும்புகிறார்கள். என்ன பரிதாபம்! ஆகாரம் இல்லையே, நல்ல வஸ்திரமில்லையே, இந்த நிலைமையில் இப்போது நாயர் ஈழுவர் பில் வந்ததின் மேல் ஏழை ஜனங்கள் படும் சங்கடம் சொல்வது துக்கமாகிறதே. ஒரு தற வாட்டுக்காறர் வைத்து கையாட்சி செய்து வந்த ஸ்தலம் ஒன்பது அன்பது பங்காயிறதே. வீடுகட்டியிருக்கும் வீதக்காரன் தனக்கு பூமி வேண்டும் வீட்டை இடித்துபோடவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். என்ன நலவு சொன்னாலும் கேட்கிறார்களில்லையே. வேறொருவரைக் கொண்டு நலவு சொன்னாலும் கேட்கிறார்களில்லையே. இந்த நிலைமையிலிருந்து தவிக்கிறார்கள். சர்க்கார் பூமி என்று ஆற்றங்கரை, குளத்தங்கரை முதலிய புறம்போக்கு ஸ்தலங்களில் ஏதாவது குடிசைகள் கட்டினால் அங்கேயும் மகாசங்கடம் அனுபவிக்கவேண்டியதாகிறது. பார்வத்யகாறர் கேட்ப்பதுபோல் ரூபாய் கொடாவிட்டால் குடிசை கட்டிய ஓலையும் கம்பும் முதலாய் திரும்பக் கிடையாது. கம்பும் ஓலையும் நிரோதனக்காத்துக்காய் போய்விடுமே. என்ன பரிதாபம்! புறம்போக்கில் உயர் வகுப்பார் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் மாங்கள் நட்டோ வேறு உபயோகத்திற்க்கோ உபயோகிக்கலாம். அப்போது பார்வத்யகாறர்க்கு கண்டெரியாது. பாவங்கள் வீடுகட்டினால் மாத்திரம் உடன் தெரியும். பாவங்களை கஷ்டப்படுத்துவார்கள். என்ன பரிதாபம்! ராஜ்யத்தில் தாராளம் புறம்போக்கு ஸ்தலங்கள் உண்டு. அவைகளை அங்கங்கெ கண்டுபிடித்து புதுவல் ஸ்தலங்களையும் சுகத்துக்கு அனுகூலமான பாகங்களை கண்டுபிடித்து ஏழை ஜனங்கள் வீடுகட்டி குடிபார்க்க ஏற்ற ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் உபகாரமாயிருக்கும் இந்தப் பொறுப்பை அந்தந்த தாலுகா தகவில்தார்மார் கையில் கொடுத்தால் அவர்கள் இந்தப் பாகத்தை தால்பர்யம் எடுத்துச் செய்ய ஏற்ற ஏற்பாடு செய்வது நல்லது. கொச்சி, மைசூர் முதலிய இடங்களில் தாராளம் ஏழை ஜனங்களுக்கு உதவி செய்யப்படுகிறது. தூரத்திலுள்ள ஐரோப்பியர் இந்த ஜனங்களின்

[Mr. K. Madhavan.]

நிலைமையை கவனித்து ஏராளம் செலவு செய்கிறார்கள். இரட்சணிய சேனையார் இந்த ஜனங்களுக்காய் மாதம் ரூ 25,000 செலவு செய்கிறார்கள். இவைகள் யாவையும்விட அதிகம் கவர்ண்மென்று செய்யக்கடமைப்பட்டிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுக்கில் இரவிபுதூர் பகுதியில் தாஸில்தார் ஜெனார்த்தினம் ஐய்யரும், நானும் கூத்தாடி என்னும் ஒரு சிறிய கிராமத்திற்கு ஒரு சிறு ரோட்டுக்காய் ஸ்தலம் உண்டா என்று பார்க்கப்போனபோது நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாய் மரம் வைத்து அனுபவித்த ஸ்தலம் உத்தேசம் 50 -லிங்ஸ் அகலத்தில் 1½-பர்லாங் தூரத்தில் புறம்போக்கு ஸ்தலமே கிடைத்தது. இவ்விதமாக அங்கங்கே ஏராளமாக ஸ்தலம் புதுவலும் புறம்போக்கும் உண்டு. அவைகளை கண்டுபிடித்து விடுகட்ட ஸ்தலமும் குறைந்தது ஒரு ஏக்கர் ஸ்தலமாவது புதுவலும் ஏழை ஜனங்கள் பேரில் பதிவு செய்துகொடுக்கும்படி தாழ்மையாய் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இஞ்சினீர் டிப்பார்ட்டுமென்று. இந்த டிப்பார்ட்டுமென்றிலிருந்து எங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய பாகங்கள் கிடையாது. வருஷாவருஷம் செய்யவேண்டிய வேலைகளை செய்கிறதில்லை. வருஷாவருஷம் ஏழை ஜனங்களுக்காய் ரோட் கிணர்கள் செய்யும்படிக்கு வருகிற ரூபாய்கள் அந்தந்த வருஷத்தில் வேலை செய்யாதபடியால் திரும்ப ரூபாய் கவர்ண்மென்றுக்குப்போகிறது. கடினவேலை இரவும் பகலும் செய்கிற ஜனங்களுக்கு சரியான பாதையிலேயே. மாடுகள் வாய்கட்டிக்கொண்டு போகப்படுகிறது. என்ன பரிதாபம். யார் கவனிக்கிறது. சாம்பவர் எலிவேஷன் கமிற்றி என்று ஒரு கமிற்றி இருக்கிறது. அதில் பாவப்பட்ட ஜனங்களுக்கு வேண்டிய ரோட், கிணறு, புதுவல் ஸ்தலங்கள், வீடுகட்ட ஸ்தலங்கள் தாஸில்தார் பிரஸிடென்ராய் இருந்து தீர்மானம் செய்து அனுப்புவார்கள். தீர்மானத்தின்மேல் இரண்டி வருஷமானாலும் காரியம் நடைபெறாது. கோவிந்தப் பிள்ளை அவர்கள் ஒரு லைன் பார்த்து அவர் காலம் முடியும் அடுத்தாப்போல் ஐயங்கார் ஒரு லைன் திருப்புவார். அவர் காலமும் முடியும். காரியம் நடவாது. மேலும் மற்ற வகுப்பார்க்கு ரோட் கொடுத்தால் கவர்ண்மென்று செய்துகொடுக்கும். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார் ரோட் அபேட்சித்தால் அவர்களே மண்வேலை செய்யவேண்டுமாம். இது எவ்வளவு சங்கடமான தீர்ப்பு. அன்றன்றாடும் வேலை செய்தால்தான் சாப்பாடு உண்டு. அல்லது பட்டினி. இந்த நிலைமையிலுள்ள ஏழை ஜனங்கள் ரோட் வேலை செய்துவிட்டு பட்டினியா கவாயிருக்கும்? இவ்விதம் செய்வது சரியல்ல. கவர்ண்மென்றே எல்லாச் செலவும் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். உயர்ந்த வகுப்பார்க்கு ஒரு கிணறுவெட்டிக்கொடுத்தால் 600 அல்லது 700 ரூபாய் ஆகும். ஏழை ஜனங்கள்கிணறு கேட்டால் கிணறு ஒன்றுக்கு தூறு ரூபாய் மாதிரி உண்டு. அந்ததூறு ரூபாயும் எப்போது கிணறு தீர்த்தாலும் அந்த வருஷம் ஆடிமாதம் கடைசியில் கிணறு ஒன்றுக்கு 10 அல்லது 20 ரூபாய் குறைத்து பில்வரும். மறுபடி குறைவுக்காக வழக்காடி சீப் இஞ்சினீயரிடம் போய்தான் சங்கடம் நிவிர்த்தியாகிறது. இந்த வருஷம் எப்படியோ தெரியாது. மற்றவர்களுடைய கிணறுகளுக்குக் கவர்ண்மென்று செலவு செய்வது போல் ஏழை ஜனங்களின் கிணறுகளையும் செலவு செய்து வெட்டுப்படி பிரார்த்திக்கிறேன். ரோட்டுக்கு வசதியான புறம்போக்கு ஸ்தலங்கள் கிராமங்கள்:

[Mr. K. Madhavan.]

1. ஆலடி, அனந்தபுரம் பகுதி
2. பேயோடு, அழகியபாண்டியபுரம் பகுதி
3. பேச்சாங்குளம், இறச்சிக்குளம் பகுதி
4. இலந்தையடி, வடசேரிப் பகுதி
5. அக்கியானம், ஆனூர் பகுதி
6. ஸத்துச்சேரி, சுசீந்திரம் பகுதி
7. அட்டக்குளம், தாமரைக்குளம் பகுதி
8. பிராந்தனசேரி, கன்னியாகுமரி பகுதி
9. வீமன்சேரி, திருப்பதிஸாரம் பகுதி
10. உலட்டுவாமடம், நாகர் பகுதி.

எடுக்கேஷன் டிப்பார்ட்டிமெண்டு. கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களின் படிப்பு விஷயமாய் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். பிள்ளைகளை படிப்பிப்பதற்குத் தகுந்தமான பொருள்கள் பார்த்துப் படிப்பதுதான் விசேஷம். ஆரம்பத்திலேயே பள்ளிக்கூடத்தில் நல்ல நல்ல காரியங்களை பார்த்து மனதிலாக்கவேண்டும். நல்ல பள்ளிக்கூடம் நல்ல மேசை, நாற்காலி, பெஞ்சு, படங்கள், நரணயங்கள், இருப்பது நல்லது. நெல்செய் பீரர் வரைந்த தாலுகா படமும் திருவிதாங்கூர் படமும் போதாது. யதார்த்தபொருள்கள் பிராணிகள் பட்சிகள் முதலியோரின் படங்கள் இடக்கவேண்டும். அப்போது பிள்ளைகள் கண்ணினால் பொருள்களைப் பார்த்து கேள்விகள் கேட்டுப்படிப்பார்கள். இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் பொருள் செலவுசெய்தால் நல்லது. கிராமப்பள்ளிக்கூட உபாத்திமார் காலை 7½ மணி முதல் சாயங்காலம் 4½ மணி வரையும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்றுக்கொள்வது 7½ யும் 8½ யும் தான் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள் இந்த சம்பளம்கொண்டு ஏழை உபாத்திமாரின் குடும்பம் நடத்த முடியாது. பிள்ளைகளுக்கு மாதிரியாய் வசவேண்டிய உபாத்திமார் அலங்கோலமாய் வருகிறார்கள். அவர்கள் துரித்தித்தினால் அல்லவா? ஆனதினால் ஏழை உபாத்திமாரின் சம்பளத்தை எவ்விதமும் கூட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்.

எக்ஸைஸ் டிபார்ட்டிமெண்டு. கள் என்ற பொருள் பயங்கரமான நஞ்சாய் ஏழைகள் நடுவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறிவில்லாத ஏழை ஜனங்கள் வேலை செய்த கூலியை கள்ளுக்கடையில் கொடுத்திட்டுப் போட்டு வீட்டில் ஆகாரத்துக்கு யாதொரு செதியும் இல்லாது கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டிருக்கும் குடும்பத்தோடு ஆகாரம் கேட்டும் குடும்பத்தில் பல தொந்தரவும் நஷ்டம் கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கவும் காரணமாகிறது. மற்றவர்களைப் பதார்த்தங்களை மற்றவர்கள் அருந்தட்டும் ஏழை ஜனங்களின் நல்ல நிலைமையை நினைத்து கள்ளையாவது நிறுத்தல் செய்துதரவேண்டும். கள்ளை நிறுத்துவதினால் வருமானம் குறைந்த போகாமானால் தலைவரி வைத்தாவது பிரிவு செய்வது கள் விற்று வரும் செய்யும் வருமானத்தை விட நல்லது.

கிராமங்களில் அடுக்கு வைத்திருக்கும் கள்கடைகளை கிராமங்களை விட்டு தூரமாக வைக்கவேண்டும். அகஸ்தீஸ்வரம் தாலாக்கில் அகஸ்தீஸ்வரம் பகுதியில் மந்தானம் புதூர் என்று ஒரு கள்கடையிருக்கிறது அதில் நடக்கும் தெல்லைகள் அதிகம். பக்கத்து வீட்டிலுள்ள கோழி

[Mr. K. Madhavan.]

களை ப்பிடித்து சமைத்து கள் குடித்துப்போகிறார்கள். ஏன் கோழியைப் பிடித்தீர்கள் என்று கேட்டபோது வீட்டை தீ வைத்துப்போட்டார்கள். அடிக்கடி அடிபிடி, இப்போது இரண்டு குத்து கேசாச்சது. ஒரு சனுவனை பயங்கரமாய் சில குடிகாறர் சேர்ந்து தேகபெல்லாம் கத்திகொண்டு குத்திப்போட்டார்கள். இந்த சந்தடியை கேட்ட ஆண்களும், பெண்களும் வீட்டைவிட்டு ஓடிப்போய்விட்டார்கள். அவர்கள் ஓடிப்போனதைப்பார்த்த மற்றும் குடிகாரர், வீட்டிலுள்ள பொருளை எல்லாம் திருடிப்போய்விட்டார்கள். என்ன பரிதாபம்! ஆனதினால் குடியிருப்புகளை அடுத்திருக்கும் கள்ளோ, சாராய கடைகளையோ குடியிருப்பைவிட்டு தள்ளிவைப்பது நல்லது. வருமானம் சிறையுமென்று கருதாமல் கட்டாயம் குடியிருப்பை விட்டு நீக்கி வைக்கப்பிபார் த்திக்கிறேன்.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagupalli*): I rise to a point of order. On page 27 of the Legislative Council Manual in Appendix (ix) it is stated thus:—

“Manuscripts of written speeches should be passed to the Secretary”.

I want to know what is meant by manuscripts of written speeches referred to therein if a member cannot read from a manuscript.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, on the point of order raised I may submit one word. It means that he may write out a speech but it does not follow that he could read it out.

PRESIDENT: A member can commit his written speech to memory.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): That Appendix is not a part of the Rules or Standing Orders.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Does it carry any weight?

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): It has no legal value or validity.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): The expression ‘manuscript speeches’ contemplates written speeches also. Otherwise it has no meaning.

PRESIDENT: The point is very simple. It means that if any member has any speech to be incorporated in the printed proceedings he can either copy out his speech or he can prepare a speech and commit it to memory and deliver it.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): May I know whether that ruling applies to the officials also?

PRESIDENT: In the case of the officials there can be only one exception and that is when the Financial Secretary presents his budget speech.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know from the Law Member whether the same point was ruled before?

PRESIDENT : That is immaterial, Mr. Nilakanta Pillai.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR [*Nominated (Deputy President)*]: May I know the necessity of including Appendix IX in the Manual for the information of the members and circulated among them?

PRESIDENT : It is out of place there.

MR. N. R. KRISHNAN (*Nominated*): സർ, അടുത്ത ആണ്ടത്തെ ആയവ്യയക്കണക്കുകളുടെ പ്രതികിട്ടി. മുൻകൊല്ലങ്ങളെ പോലെ തന്നെ ഒരു നല്ല സംഖ്യ അടുത്ത ആണ്ടിലും നീക്കിയിരിപ്പു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇതിനും പുറമെ ജലസംഭരണം, വിദ്യുച്ഛക്തി, ആവി വണ്ടി, മുതലായവയ്ക്കു ഒരു വമ്പിച്ച സംഖ്യ നീക്കിയിരിപ്പിൽ നിന്നും മാറി വയ്ക്കുന്നതായും കാണുന്നു. ഈ മാതിരി ഭീമകൃത്യങ്ങൾ ഭാവിതലമുറകളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു കൂടിയുള്ളതായാൽ ഈ തലമുറയെ മാത്രം അതുകളുടെ ഭാരം ചുമത്താതെ ഭാവി തലമുറകളെ കൂടി സംബന്ധിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഡിബഞ്ചർലോൺവാങ്ങി അതുകൊണ്ട് നടത്തേണ്ടതാകുന്നു.

അതാതു കാലങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിനായി ജനസാമാന്യത്തെ കരം ചുമത്തേണ്ടതു ആവശ്യം തന്നെ. എന്നാൽ നീക്കിയിരിപ്പുണ്ടാകുന്നതിനായി കരം ചുമത്തുന്നത് ഒരിക്കലും ഒരു നല്ലതത്വമാണെന്നു സമ്മതിക്കുവാൻ നിവൃത്തിഇല്ല അടുത്ത ആണ്ടത്തെ മൊത്തം വരവു ഏകദേശം ൨ ൪ ൦ ലക്ഷം രൂപയാകുന്നു. അതിൽ നിന്നും ശരാശരി ഒരു പൌരൻ ആറു രൂപാ കരംകൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നു എന്നു കാണാം. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ പ്രാദേശിക സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു പൌരൻ ശരാശരി ൨ ൧/൨ രൂപാ മുതൽ നാലു രൂപാ വരെ മാത്രം കരം ഒടുക്കേണ്ടതായുള്ളൂ.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): That is not correct.

If the member will kindly see page 23 of the last issue of the Statistical volume published by Government, he will find the relative figures mentioned there. The amount including land revenue is Rs. 4-Chs. 17-Cash 10, whereas it is about a rupee more in British India.

PRESIDENT : It is direct taxation alone.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Direct taxation including land revenue.

PRESIDENT : I want the direct taxation excluding land revenue.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Excluding land revenue it was Rs. 3-Chs. 16-Cash 6.

PRESIDENT : What is the incidence of land revenue per head of the population?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*) : It is a rupee per head here; whereas in British India it is nearly a rupee and a half.

PRESIDENT : In other words the land revenue is forty one lakhs for forty lakhs of people.

MR. N. R. KRISHNAN (*Nominated*) : ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ പ്രാദേശിക രാജ്യങ്ങളിലെ കരഞ്ഞ പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*) : This is both central and provincial.

MR. N. R. KRISHNAN (*Nominated*) : ഈ രാജ്യത്തെ പൊതുജനക്കേൾവ്വ് വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടാണോ ഇപ്രകാരം കരവും വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സർക്കാരിൽ നിന്നു പരസ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട രജിസ്ട്രേഷൻ കണക്കുകൾ പ്രകാരം കഴിഞ്ഞ വർഷം മുൻ കോടി നൂറു ലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപയുടെ പണയം മുതലായ ആധാരങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഒരോ കടം വാങ്ങിയെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ കടം കൊടുത്തിരിക്കുമല്ലോ. ഈ നിലയിൽ സംസ്ഥാനത്തെ പകുതി ജനങ്ങൾ ശരാശരി ഒരു രൂപ കടക്കാരായിരിക്കുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ശരാശരി ഒരാളെക്കൂടി അവന്റെ (ആ പൗരന്റെ) വരവു ഒരു രൂപയായാണെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഈ സ്ഥിതി എത്ര ഭയനീയമായിരിക്കുന്നു. അവന്റെ വരുമാനത്തിൽ നിന്നു കടക്കാരന്റെ ഓഹരിയും സർക്കാരിന്റെ കരവും കൊടുത്താൽ വെറും പട്ടിണിമാത്രം അവനു ശേഷിക്കുന്നു. അവന്റെ ജീവൻ ശരീരത്തെ വിട്ടു പിരിയാതിരിക്കണമെങ്കിൽ വീണ്ടും അവൻ കടക്കാരനെ ശരണംപ്രാപിക്കേണ്ടതായും വരുന്നു. ഇതെന്തു കഷ്ടം? ഈ നിലയിലാണോ മിച്ചം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവന്റെ മേൽ കൂടുതൽ കരം ചുമത്തേണ്ടതു്?

ഈ ഭയനീയസ്ഥിതിയെ പരിഹരിക്കുവാൻ ഒന്നാമതായി പൗരവലിയുടെ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഈ രാജ്യത്തെ ജനതയിലൂടെ പ്രധാന ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ കൃഷി, വാണിജ്യം, വ്യവസായം എന്നിവകളാണല്ലോ?

നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ധാരാളം നെൽകൃഷിയുണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ. അതു നമുക്കൊരിക്കലും തികയുകയില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ആണ്ടു തോറും നാം ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന അരി നെല്ലുകളുടെ ഭീമമായ സംഖ്യ നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കൃഷിക്കുപയുക്തമാക്കേണ്ട കര അനേകം ലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമി തരിശു കിടക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു.

ന്നു. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ അപ്രകാരം കിടന്ന എത്രയീരും ഏക്കർ ഭൂമിയാണ് പേച്ചിപ്പാറ അണക്കെട്ടുകൊണ്ടു കൃഷിക്കുപറ്റാത്തതോ ഗുമായിതീർന്നിട്ടുള്ളത്? അതു മൂലം ഭൂനികുതിയും വെള്ളക്കുരവുമായി ഇപ്പോൾ ആണ്ടുതോറും സക്കാരിലേക്കു ഗണ്യമായ ഒരു തുക കിട്ടിവരുന്നില്ലയോ? വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രകൃതിസിദ്ധമായുള്ള ആറുകളിലെ വെള്ളപ്പാച്ചിലുകൾ വൃഥാവിൽ കടലിലേക്കു തള്ളിക്കളയാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ കാഴ്ച വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും കാണാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുമോ? ഏതു പരിഷ്കൃത രാജ്യത്തെയും പ്രധാനധനാഗമമാർഗ്ഗം ആ രാജ്യത്തെ വ്യവസായവും, വാണിജ്യവുമാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സ്ഥിതി അപ്രകാരമല്ല. നമ്മുടെ വ്യവസായസാധനങ്ങൾ ഏതു രാജ്യങ്ങളിലാണ് പ്രിയമെന്നും നമുക്കാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ ഏതു രാജ്യത്താണ് സുലഭമായിട്ടുള്ളതെന്നും ഈ രാജ്യത്തെ ജനതതികുറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ അവർ നെററിവിയത്തുണ്ടാക്കുന്നതായ സാധനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ശ്രമഫലം അവർ കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഏല്ലാം വിദേശികൾ ആസ്വദിച്ചുപോരുന്നു. ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഒരു കച്ചവട ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു തുറക്കയും തദ്വാരാ വിദേശീയരാജ്യങ്ങളിൽ ശരിയായ ഏജൻറുമാരെ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ഈ രാജ്യനിവാസികളുടെ ശ്രമഫലം അവർ തന്നെ ആസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ കരം ജനങ്ങളിൽ നിന്നും പിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു ഞാൻ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നല്ലോ. ഈ രാജ്യത്തെ പ്രധാന വരുമാനം ഭൂനികുതിയാണ്. തേയില കൃഷിക്കു ഏക്കറൊന്നിനു ഒരുരൂപയും, റബ്ബർ കൃഷിക്കു ഏക്കറൊന്നിനു രണ്ടു രൂപയും, റബ്ബറിന്റെ നൂൽക്കണം ആദാമില്ലാത്ത തെങ്ങു കൃഷിക്കു ഏക്കറൊന്നിനു ഏഴു രൂപയും ശരാശരി നികുതി ചുമത്തിക്കാണുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല വെളിച്ചെണ്ണ, കൊപ്ര, കയറ മുതലായതിന്നും ഒരുഗണ്യമായ ചുങ്കം ഈടാക്കുന്നു. ഏല്ലാത്തിന്നും പുറമെ തെങ്ങിൽ നിന്നും അബ്കാരി ഇനത്തിൽ മറ്റൊരു ഭീമമായ സംഖ്യയും ഈടാക്കുന്നു. തെങ്ങുചെത്തി അതിലെ നാളികേരം നശിപ്പിച്ചു അബ്കാരി ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുമ്പോഴും നശിച്ചുപോയ നാളികേരത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചുമത്തിട്ടുള്ള കരം അവർ നിർവിഘ്നം അടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള വസ്തുതയും സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ നിലയിൽ ഉള്ളതിന്നും ഇല്ലാത്തതിന്നും തെങ്ങു കൃഷിക്കാരന്റെ മേൽ ചുമത്തിപ്പോരുന്ന നികുതിയുടെ ഏതാനും ഭാഗമെങ്കിലും കുറച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും ൨ കോടിയിൽ ചിലപാനം രൂപ നീക്കിയിരുപ്പു കാണുന്നുണ്ട്.

(Finance Secretary's Speech, Para 42).

A fluid balance in cash and gilt-edged securities roughly amounting to Rs 225-65 lakhs.

ഇതിൽ അധികഭാഗവും തീരെ കുറഞ്ഞ പലിശയ്ക്കു വിദേശബാങ്കുകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതായും കാണുന്നു. ആ ബാങ്കുകളിൽ നിന്നും നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ ശരിയായ വിധം പണമിടപാട് സിദ്ധിക്കുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അതിന്റെ ഗുണവും വിദേശീയർ തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ആണ്ടിൽ ൬0 ലക്ഷം രൂപയ്ക്കുമേൽ ചുരുങ്ങിയ പലിശയ്ക്കു സർക്കാരിലേക്കു അഞ്ചൽ സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുവഴി ഡിപ്പോസിറ്റും സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നിലയിൽ ആ സംഖ്യകൾ സംസ്ഥാനത്തുള്ള പ്രജകൾക്കു തന്നെ സ്ഥാപനവസ്തുജാമ്യത്തിന്മേൽ ന്യായമായ പലിശയ്ക്കു കടം കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അതായത് ഒരു ലാൻറു മാർട്ട്ഗേജ് ബാങ്കു ഏർപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ആയതു സർക്കാരിലേക്കു കൂടുതൽ പലിശ കിട്ടുന്നതിനും രാജ്യത്തെ പ്രജകൾ കടക്കാരുടെ വായിൽ നിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനും തന്മൂലം രാജ്യത്തു ക്ഷേമവും, സുതൃപ്തിയും പൊതുവെ വർദ്ധിക്കുന്നതിനും ഇടയുള്ളതുമാകുന്നു.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ഈ രാജ്യത്തെ ഉദ്യോഗവിതരണനയത്തെ സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. ഏതാണ്ടു നാല്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള ഈ രാജ്യത്തെ പഞ്ചാംഗം പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അക്കാലത്തെ ഭരണാധികാരികളിൽ മിക്കതും ജനസംഖ്യയിൽ വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു സമുദായക്കാർ മാത്രമായിരുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഈ നയം ഈ രാജ്യത്തെ മറ്റു പ്രജാവിഭാഗത്തെ അതികഠിനമായി പരിതപിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി പ്രബല സമുദായക്കാരായ നായന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിഖ്യാതമായ മലയാളി മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനു ഇടവന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഗവൺമെന്റിന്റെ ആ നയം മാറ്റുകയും നായന്മാർക്കു ധാരാളം ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ പണ്ടേപോലെതന്നെ ജീവിക്കേണ്ടതായുംവന്നു. അധികകാലം ചെല്ലുന്നതിനു മുമ്പായി കൃഷ്ണപ്രാവികളിൽ ഏതാനും ഭാഗക്കാരും പ്രക്ഷോഭനം നടത്തി; അവരും കാര്യം സാധിച്ചു, ഇന്നും അവ ഏറ്റെടുക്കപ്പെട്ട ഗവൺമെന്റിന്റെ പണ്ടത്തേതുതന്നെ. അവർ ഏറ്റെടുക്കപ്പെട്ടു, കത്തോലിക്കരും മഹമ്മദീയരും ഉദ്യോഗത്തിനായി മുറവിളികൂട്ടുന്ന ഇക്കാലത്തു പണ്ടു തുല്യഭൂവിതന്മാരായി മലയാളി മെമ്മോറിയലിനു കൂട്ടുകൂടി ചുറ്റി

[Mr. N. R. Krishnan.]

വച്ചു സവണ്ണഹിന്ദുക്കളും മറുക്രൈസ്താവികളും അനുകൂലികളായല്ലാതെ വരുവാൻ നിർവാഹമില്ലല്ലോ? ഉദ്യോഗത്തിനായി ഞങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടുന്നത് ആരോടും പകർന്നുനൽകുന്നതില്ല. ഞങ്ങൾക്കവിശ്വസനീയമായതൊന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് മറുത്തവരെ പട്ടിണിയിടണമെന്നു ഒരിക്കലും അർത്ഥമാകുന്നതല്ല. „വിശപ്പ്“ എന്നുപറയരുത്. അതുരാജ്യത്തു് അസ്വസ്ഥതയും അനാസ്ഥയും ഉണ്ടാക്കും എന്നു ആരെങ്കിലും വാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ മറുത്തവർ വിശപ്പുകൊണ്ടു വലയട്ടെ എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നിർദ്വന്ദ്വരോ മറുത്തവരുടെ ഓഹരികൂടി കരസ്ഥമാക്കാമെന്നു ആശിക്കുന്നവരെ ആയിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ സഹോദരബുദ്ധിയുള്ള യാതൊരു പൗരനും ആ കൃത്യത്തിനു മുതിരുന്നതല്ല. ഈ നിലയിൽ ഈ വാദം ഏറ്റവും ന്യായവും നിർദ്ദോഷവും ആണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

ഉദ്യോഗവാദത്തിനു ഞങ്ങൾ മുതിർന്നു അതിന്റെ പലവശങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചതന്നെയാണ്. ഒന്നാമത്തേതു് അതിന്റെ സാമ്പത്തികനിലയാണ്. അടുത്തതായ്ക്കു ഏതാണ്ടു രണ്ടരകോടി രൂപയോളം ചിലവാക്കുന്നതിനായി ഫിനാൻഷ്യൽസൂത്രാധികാരി കണക്കു തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ഒരു കോടി രൂപയോളം, സഭയ്ക്കു മിണ്ടുവാൻ പാടില്ലാത്ത പട്ടാളം, ദേവസ്വം ധർമ്മമുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കായിട്ടാകുന്നു. അതിന്റെ അനുഭവക്കാർ സവണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾതന്നെയാണുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ബാക്കി ഒരു കോടി രൂപാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം, സഞ്ചാരപടി ഈ ഇനത്തിൽ ചിലവാക്കുന്നു എന്നു കാണാം. രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കായി എല്ലാസമുദായക്കാരിൽ നിന്നും ഈടാക്കുന്ന നികുതിയുടെ ഒരംശം മാത്രമേ ഒരു സമുദായക്കാർക്കു കിട്ടുന്നുള്ളൂ എന്നുവരുന്നതു സങ്കടകരമാണ്. രണ്ടാമതു സർക്കാർ ഉദ്യോഗം ജനസമുദായത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഒരു നിലയും, വിലയും, ബഹുമാനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതു വിസ്മരിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഇന്നത്തെ നിലനോന്നപക്ഷം ഏതാനും സമുദായം ഭൂരിപക്ഷഭരണം നടത്തുന്നു. ബാക്കിയുള്ള സമുദായം ഭരണീയരായി തീരുന്നു എന്ന സംഗതി ഇവിടെ പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഒരു സമുദായം നല്ല നിലയിൽ നില്ക്കുന്ന കാലത്തു മറ്റൊരു സമുദായത്തിനു വിലയും നിലയുമില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഔദ്യോഗിക കാര്യങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വന്തം സമുദായക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (Commerce and Industry, South): തമിഴരും ഇതെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

MR. N. R. KRISHNAN (*Nominated*): അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം.

ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളത് നീതിന്യായ വിതരണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. പൊതു ജനങ്ങളോടു ഇടപെടേണ്ടവർ കുറഞ്ഞ ശമ്പളത്തിലിരിക്കുന്ന രാജാജ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ്. അവർക്കു നീതിന്യായബോധത്തെക്കാൾ സമുദായികചിന്ത മുന്തിട്ടുനില്ക്കുമെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ആർക്കും മറച്ചു വയ്ക്കത്തക്കതല്ല. എന്നാൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു മേൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനോടു പരാതികൊടുക്കുന്നതിനു ശേഷി പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അതിലേക്കുള്ള വഴിയും അവർക്കു നിശ്ചയമില്ല. വിവിധസമുദായാംഗങ്ങൾ ഉദ്യോഗപടികളിൽ ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം ഈ ദയനീയസ്ഥിതിവരുന്നതല്ല. ഇതിനെ വ്യക്തമാക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു വിധി ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളാം. എന്നു മാത്രമല്ല അടുത്ത കാലത്തു നടന്ന വയ്ക്കം സത്യാഗ്രഹം തന്നെ ഇതിന്നൊരു ലക്ഷ്യമാകുന്നു. വയ്ക്കം സത്യാഗ്രഹം അതിന്റെ ഉച്ച സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അന്നത്തെ പോലീസ് കമ്മീഷണർ കുറെ ദിവസത്തെ അവധിയിൽ പോയി. പകരം നിയമിതനായ സബ്ജൂഡീഷണർ സത്യാഗ്രഹികളോടു കാണിച്ചുനയവ്യത്യാസം ഈ രാജ്യത്തെ എന്തൊരു പെരുരണം അറിയാവുന്നതാകുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ടാണ് ഞങ്ങളും ഉദ്യോഗം വേണമെന്നു 'ആവശ്യപ്പെടുന്നത്'. അതുകൊണ്ട് യോഗ്യതയില്ലാത്തവർക്ക് ഉദ്യോഗം തരണമെന്നു ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. യോഗ്യതയുള്ള പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന സമുദായക്കാരുന്മുൻഗണനകൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു. ഗവണ്മെൻറു പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന സമുദായക്കാർക്കു കൂടുതൽ ഉദ്യോഗം കൊടുക്കണമെന്നു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറധികൃതന്മാരോടു നിഷ്ഠഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അതുപോലെ നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയുന്നതിനു ആണ്ടുവസാനത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമനങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക വരുത്തി പരിശോധിക്കുകയും അതിൽ കുറക്കാതെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ കഠിനമായ അതുപിന്നു പാത്രീഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു പള്ളിക്കൂടത്തെ സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. മനുവിന്റെ ശിക്ഷാനിയമം നടപ്പിൽ ഇരുന്ന കാലത്തു ഏതാനും സമുദായക്കാർ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതു ശിക്ഷാർഹമായി വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന

[Mr. N. R. Krishnan.]

ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരം നരഹത്യചെയ്യുന്നവന്റെ ജാതിനോക്കി ശിക്ഷിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന ഏതുസമുദായക്കാരെയും ശിക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരു വകുപ്പു കാണുന്നില്ലാത്തതു വളരെ ആശ്ചര്യകരംതന്നെ. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതു കുറുകരമല്ലെന്നു വന്നിട്ടും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ കയറാത്തതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പൊതുമുതൽകൊണ്ടു സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഫല സ്ത്രീകൾക്കും ഇനിയും ഏല്പാസമുദായക്കാർക്കും പ്രവേശനാർഹമല്ലെന്നു കാണുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ തന്നെയുള്ളതും കൂടുതൽസങ്കടകരംതന്നെ. അതിനാൽ എത്രയും വേഗത്തിൽ റം അനീതിയെ റം രാജ്യത്തുനിന്നും വെളിക്കാക്കി റം രാജ്യത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കണമെന്നും ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അവസാനമായി എനിക്കുപറയാനുള്ളതു് റം രാജ്യത്തെ റോഡുകളേയും, കളങ്ങളേയും സത്രങ്ങളേയുംപറ്റിയാണ്. യാതൊരുപരായവും ചെയ്യാത്ത ഏതാനും മൃഗങ്ങളെ മറുക്കുവരുടെ വിനോദത്തിനായി സ്വാതന്ത്ര്യഭംഗംചെയ്തു കാട്ടുബംക്രാവുകളിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ റം രാജ്യത്തെ ഏതാനും ന്യൂനസമുദായക്കാരുടെ കൂടുതൽ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കായി ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ പ്രാഥമികാവകാശങ്ങൾപോലും തടഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വലിയസങ്കടകരമായ ഒരുവസ്ഥതന്നെ. മറുക്കുവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കുകൂടി ഞങ്ങൾ പ്രയത്നിക്കുന്നതിനും പുറമെ ഞങ്ങളുടെ പണം ചിലവിട്ടു സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന റോഡുകളിലും കളങ്ങളിലും, സത്രങ്ങളിലും ഏല്പാസമുദായക്കാർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ഥാപിച്ചു തരണമെന്നും അതിലേക്കു റം സഭയുടെ സകലവിധ സഹായ സഹകരണങ്ങളും ലഭിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Sir, neither the Budget Estimate presented to this House nor the Financial Secretary's speech introducing the budget discloses any idea as to the policy of taxation or any attempt at correlating the revenues of the State to the growing expenditure of the country. The Financial Secretary's speech gives no idea as to whether the Government have tried to understand the pressing problems of the day and meet the demands that arise from them.

The Legislative Council Regulation gave very great hopes that there would be a real advance towards the participation of the people in the administration of the country. But, Sir, I have in this connection to refer to certain facts that go to show that the hopes of the people are not being properly realised. My point is this. This very Council is

not being made the really useful institution that it was intended to be. The recommendations of this House are not being properly accepted and acted upon by the Government. One can easily see the amount of time and energy that is being spent in this House both by the non-official members as well as the official members. Now if there can be any justification for the existence of this House, for several people from all parts of Travancore spending their days here and for a great many of the officers of the State spending a lot of their time in this House there should be proper response on the part of Government to the views expressed in this House by the non-official members. I have only to refer to a few of the subjects that have been discussed in this House and on which this House has pronounced its opinion. I refer to one or two instances only. Resolutions were passed in this House regarding the abolition of tolls and the reduction in the price of Anchal cards and covers. These things may not be of very great importance to the Government. But when the people come and press keenly on the Government, if the Government are not prepared to accept the recommendations of this House, I again say that it is a sheer waste of time.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, on a point of order, may I submit that it is not parliamentary to say "waste of time."

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): It would certainly serve no useful purpose that so many people spend their time in this House in this manner. Coming to one thing to which we are most closely connected now, because that matter finds a place in the speech of the Financial Secretary himself, I would say that the omission on the part of Government to deal with the increase of the pay of the Vernacular School masters shows that the provisions in the budget have not after all been the result of sufficient thought. The question has been several times pressed upon the attention of Government and the Government appointed a committee to enquire into the matter and report, and also report upon the ways and means whereby this difficulty could be obviated. The report was submitted more than a year ago and yet nothing has been done so far as this matter is concerned. The explanation now offered by the Financial Secretary is that the report had been with the Director if I understood him correctly and the Director has submitted his remarks only very recently so that the Government had very little time to consider the matter. Now the question arises whether this is an explanation at all—that is to say the report has been with the Director all this time. The Director knew fully well that the committee had been appointed and the report was submitted more than a year ago.

If in such a matter Government cannot pass orders or come to some conclusion within a reasonable time, there will practically be great misgivings on the part of the non-official members of this House in regard to the utility of their work in the Council. Not only that, the Dewan himself in reply to a representation in the Popular Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai.]

made this statement—I am sorry I made a mistake. It was not a reply to a representation. But it is in the Dewan's address to the Popular Assembly : —

“The Committee appointed to examine the question of the pay of the Vernacular School teachers has presented its report which is now being examined by the Department concerned. The Government will arrive at a decision upon the matter in time for the next budget.”

Now after this pronouncement was made by the Dewan we find the Financial Secretary telling us in his speech—

“Government propose, after consulting the Finance Committee, to ask in the course of the year for a supplementary grant to the extent needed for the revision of pay that may ultimately be decided on, and before doing so they look forward to informing themselves of the views of the members on the Subject”.

The occasion seems to have been availed of to ascertain the views of the members merely because the matter was not disposed of earlier. While on this subject I have to make one or two observations in regard to the report of the Committee. The Committee suggests that the school fees of students of Classes V and VI may be raised to meet a portion of the additional expenditure that will have to be incurred. I am sorry I cannot agree in that view. The report itself says that the students attending these Classes are ordinarily very poor and it would be a great hardship if their fees are increased. They think that by increasing the fees uniformity could be attained, that is to say, the fees of the three Classes, V, VI and VII, *i. e.* the Classes of Vernacular Middle Schools could be brought to the same level. Well, that is after all a purely technical matter. But to go into the merits of the question I think the enhancement of fees in this direction would be highly detrimental to the cause of education, and it would mean a great hardship to these poor students. I shall also bring to the notice of the House one other fact in this connection. It would be seen that education imparted to students in these Classes, that is, Classes V, VI and VII is after all of a very elementary nature. From the Unemployment Committee's Report I find that the Director of Public Instruction himself says that the education imparted to these boys is after all of a very elementary order and that this education only fits a man for quite an ordinary kind of living. In speaking of unemployment he says there cannot be any question of unemployment, in the case of these men because these people by this education cannot qualify themselves for any employment. Such being the case, there is no justification for increasing the fees of these poor boys. For convenience sake or for some other reason we classify these Vernacular Schools into Primary and Middle Schools. The fact is that after all, the entire standard up to the highest Class in the Middle Schools means very little of education. Moreover the boys in Class V, we find, form the majority of the students of these Middle Schools. There are about 14,000 students in Class V and when we come to Class VI we find only 50 % of that number. That shows that after the Class V many boys leave

their education. There is also the growing opinion in the country that the Primary section of the Vernacular education should be made to comprise also Class V. I know several people who suggest that the purely literary education imparted in Vernacular Middle Schools may be stopped, and that the Primary section should be increased by the addition of Class V. Such being the case there is absolutely no justification for increasing the fees. The necessary funds required for the purpose can very well be found by effecting proper retrenchment in other departments of education and also from surpluses that are found accumulating from year to year.

While I am on the subject of the Council, again, Sir, I wish to bring to the notice of the House one other fact. Members give notice of interpellations with a view to get information regarding matters on which they have no other source of information. We find from the Administration Report of 1102 that out of 1,092 questions of which notice was given 438 were not answered. That means that about 50 per cent. of the information sought for is denied. That really is a serious hardship and the reason given in the Administration Report is either want of time or difficulty in the preparation of answers. As for want of time one hour may be allotted for answering questions every day. We find that generally not even half an hour is taken up with questions; so that plea seems to be not well founded. As for the difficulty of preparing answers, seeing that it is a right given to the members, and that it is a very necessary right also, the officers concerned should be asked to do the necessary work and supply the information required by the members.

I also wish to make a brief reference to the Newspapers Regulation. The non-official members of this House have only very limited rights. There are several very important subjects that are removed from their province altogether. Such being the case the necessity for a free press in the country can by no means be exaggerated. There are very many important matters on which people should be allowed to express their free opinion. No doubt newspapers do exist in the country, but in a country like ours which is progressing on democratic lines a press that is in reality subservient to the executive cannot be of much avail in the matter of advancing the political interests of the people. The matter has been discussed in the House many a time and it cannot be denied—at any rate so it appears to me—that there is considerable dissatisfaction in the country on account of the promulgation of this Law. It will certainly be a real blessing to the people if the Government can see their way to getting this law repealed.

As regards the revenues of our State they are no doubt inelastic and from the Budget Estimate presented to us we find that the only two sources of revenue that show anything like substantial increase are Excise and Customs. As for the increase in the Excise revenue the policy of Government is said to be to diminish drinking, but as a matter of fact the figures do not warrant an inference that that policy is being to any extent followed. The figures show that more

[Mr. A. Thanu Pillai.]

and more alcohol is being consumed. I suggest that some really bold step should be taken. Of course it may be said there will be financial difficulties. There will be difficulty coming from the people themselves. But if anything substantial is to be achieved in this direction of which nobody can have any doubt, then some real beginning towards prohibition should be made. There is not even an attempt made so far as we can see from the reports at diminishing the hours at which liquor could be sold. At least a beginning can be made in that direction. What I have to say in this connection is that unless something definite is begun there will absolutely be no chance of anything being achieved in that direction at all. One thing also seems almost clear, that is to say, that unless some means is found out whereby the diminution of the revenue which will result from this policy could be compensated, there will be nothing substantial done in this direction. Of course it may be argued that when the Excise revenue falls, means will be found to compensate the loss of revenue on that account. But my fear is that unless some means is thought of there will be no fall of excise revenue.

There is one other important topic on which I have to say a few words.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR (*Ambalapuzha*): Sir, the Financial Secretary has to be congratulated on the very attractive financial statement he has presented to the House. I think the member may very well be proud. Large surpluses have been the order of the day. In para 6 of the Financial Statement the Financial Secretary says that the closing balance for the year is 136 and odd lakhs. Never before were such large surpluses and in fact they have accrued year after year in succession. This shows that the level of taxation has been fixed much higher than the requirements of the country. There is one other factor also to be noted, that is, the possession of large surpluses in the hands of Government gives rise to a temptation to spend more than what is actually required. Now, whatever be the cause of the surplus in the past years, a study of the charts presented to us by the Financial Secretary reveals that the principle causes of the surplus for the year are increased revenue from salt, tobacco, abkari and opium. This picture presented to us is a matter which requires careful study. The alarming feature about the financial statement is the abnormal growth of revenue under abkari and opium. Now a surplus is so much more revenue taken from the people directly or indirectly, either through miscalculation or otherwise, than was needed for the requirements of the Government, and as it is not possible to return this money to the people directly it is incumbent on the Government to return this money in some other shape. Now what are the immediate needs of the people at present? The chief thing appears to my mind to be sanitation. The diseases that the people suffer from, such as hookworm disease

tuberculosis and leprosy, are on the increase. We have a department of sanitation under an officer who has no special qualifications in matters of sanitation. It is highly necessary, Sir, that Government ought to do more in improving public health. Such diseases as hookworm disease, leprosy and tuberculosis make people inefficient. Another point I wish to point out to the House is the question of drainage. Such congested areas as Trivandrum and Alleppey are not provided with any drainage scheme, and I believe the problem will be precipitated in Trivandrum before long as this town is to be supplied with pipe water. The next point I wish to bring before the House relates to the requirements of the agricultural population of this country. The mainstay of the people is agriculture and no industry in the country is in deeper distress. The soil is under a state of unmanured cultivation, is undergoing exhaustion and the yield of crops per acre is falling. This is in places like Kuttanad where the agriculturist has to overcome natural difficulties, to cultivate his land. He has his resources all but exhausted and himself involved deeply in debt. I submit Sir, that the question of granting agricultural loans on a more liberal scale than is being made at present and the question of establishing land mortgage banks should be considered. In addition to this I think that there should be more men and money at the disposal of the Director of Agriculture to advise the people in this matter. One other point I wish to bring before the House is the fact that a large portion of our surplus is invested in the Government of India securities. The investment is safe beyond doubt, but if a portion of it is utilised for the formation of land mortgage banks and for the relief of the agriculturists, Government will certainly realise adequate returns and at the same time relieve these agriculturists of their distress. The rate of interest in the country is ranging from 12 to 18 per cent and we are realising only 4 per cent from the Government of India securities. I may mention one particular act of Government referred to in the Financial Secretary's speech that is the reduction in tariff of copra and cocoanut oil and cocoanut. I beg to acknowledge with pleasure and gratitude the good that has been done to this country by this act, but I would however urge on the Government the importance of reducing the tariff value of cocoanut oil and copra still further as our mill industry would be better protected. Our mill owners now with the present state of tariff are not able to compete successfully with their brethren in the Cochin State. Now I wish to speak a few words on the capital expenditure sanctioned this year, namely, on the electric supply scheme and the water supply scheme for the town of Trivandrum. Both the schemes are extremely necessary in the capital of a State as ours and I believe and hope Government will be pleased to extend the schemes to other important places also at no distant future.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): Sir, member after member has urged before this House the evils of a surplus budget. The late G. K. Gokhale when he was speaking of a surplus budget in the Imperial Legislative Council has said that 'it illustrates to

[Mr. R. Kesava Pillai.]

my mind in a painfully clear manner the absence of due correspondence between the condition of the people and the condition of the finances of the country." (*Hear.*) Though there is no official record to find out the average wealth of a person a reasonably approximate inference is that it does not in any case go beyond Rs. 100 and it is on this meagre sum that this high taxation is maintained. Knowing that we are agriculturists, knowing that our condition is very poor you tax us in other ways also with indirect taxes. It was two years back that in this very Council a cut motion for the abolition of tolls was introduced and passed. I think subsequent to that a resolution for the reduction of the price of Anchal cards and covers was also passed. If the Government was responsible to the citizens of the State then to a motion which had been passed in the Legislative Council by the Members elected by the respective constituencies the Government would have given due regard. But the Government have disregarded it. Government have not explained the reason why they did not consider it necessary to give due application to these motions passed in the Council. Sir, people here as well as elsewhere are aware, as a great Statesman has put it, that the right to remit taxation in years of assured surpluses goes with the right to demand additional revenue in time of financial embarrassment. Viewed in this light, our treasury is surfeit with a very good closing balance. We have something like Rs. 1,54,98,200 as our closing balance.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): That is not the treasury balance. The treasury balance and the balance in Securities is much more.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): The closing balance towards the close of 1102.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): That is the balance to the credit of Government.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): When there is this huge surplus in our hands we are taxing the people, year after year. The Government knows that the State is not at all prosperous. If the State were prosperous our Income Tax revenue would have increased. From the records it could not be found that in 1101—

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, Does the member know that the revenue under 'customs' has increased?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): I know that, I am now speaking of income tax derived from business. From that we can gauge whether the State is prospering or not. In 1102 the income derived from business was Rs. 30,02,623. It is less by Rs. 88,606 than that of 1101. We know from these figures that income from business is going down and we have yet to see what would be the figure for 1103. Government also knows that the people in the State are ill-fed and uncared for. In 1102 the number of deaths was

42,994, while in 1101 it was 36,963. We could see from the tolls of death whether there is proper nourishment for people. Side by side with these calamities there is the abkari policy also. In reply to a representation made on the 18th Session of the Assembly regarding the abkari policy of Government the Dewan said: "In regard to the abkari policy or the drink policy as you call it Government is at one with you in the view that the drink should be gradually abolished and that the revenue from Excise should eventually disappear." From what is taking place subsequently you know that Government is very generous in making promises, and breaking them immediately. In 1102 the revenue from abkari was Rs. 31,97,978 and in 1101 it was Rs. 29,050 and from the figures of this year also you would find that the abkari revenue would be only on the increase. Government has done nothing to my mind to minimise drinking in the State. There was a proposal last year from the Government to introduce local option in some places in Changanacherry. Government has not undertaken to do anything towards that object.

By introducing local option the Government would have lost in Changanacherry only a few thousands of rupees which they need not have minded now when they have got a surplus budget. If the Government thought that they should make up this loss of revenue by tapping some other resources they could have done that also. We yearly import salt from Bombay and Tinnevely for our use here. Travancore is a State where the whole of the salt necessary for the State could be manufactured. But the Government is not at all willing to embark on these enterprises for doing away with this immoral traffic in excise. If we manufacture all the salt here we can save a few lakhs of rupees and with these lakhs of rupees, as the Dewan has promised in the 18th Session of the Popular Assembly, the revenue from drink can be totally done away with. In Neendakara, Kuttanad and other places in former times salt was manufactured, and if we revive this industry in those places Government would be getting immense profits. There are other industries also which could be started with great convenience here. It is a fact known to everybody that our forests have a good deal of bamboos and other materials suited for paper manufacture. If we start paper manufacture here we could save at least the one lakh of rupees now yearly spent for paper in the State. (*Mr. D. C. Joseph: Hear, hear.*) We are not doing that. Travancore is an industrially poor country and if we try to improve the condition of the State by introducing more industries not only would the Government be gaining thereby but the problem of unemployment could be solved to a very great extent. The Government adopted a suicidal policy when they entered into an unprofitable negotiation with the Tenmalai-Match Manufacturing Company. A few years ago the Government entered into negotiations with them and agreed that the timber necessary for the Company would be supplied by Government for a nominal sum. By this agreement the Government have lost a very large source of profit. I would therefore urge upon the Government to modify this agreement

[Mr. R. Kesava Pillai.]

as soon as possible. There are also other sources of augmenting our revenues. In the Public Works Department we have got the Sub-Division Offices' Establishment. As it is, the Sub-Division Officer's Establishment is not at all of any great service. This department yearly consumes Rs. 80,000, and serves only as a medium of correspondence from the Supervisors to the Executive Engineer.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): May I point out that the Sub-Division Officers cannot be—

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): I am speaking of the Sub-Division Office Establishment. They serve only as the medium of correspondence from the Supervisors to the Executive Engineer.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): They are certainly very much more than that.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): There is no reason why these offices should be kept as they are.

Then there is the Work Shop Engineer's Department. Formerly the Work Shop Engineer's Department had to discharge certain functions. But all these functions have been taken away from it and have been distributed to other departments. Traffic is to be given to the Police Department, and for the Water Supply Scheme for the Trivandrum Town they have already appointed a special Engineer. So, as the work of this department is gradually being reduced, Government can consider whether this department should exist as at present.

As regards the expenditure side, I have to say that this country being mainly agricultural a sufficient sum ought to have been allotted for agriculture. In regard to irrigation the Development Board suggested that yearly a sum of Rs. 3 lakhs should be allotted for this item of work. From the Budget it could be seen that the allotment suggested by the Board has not been made. Without irrigation nothing is possible. With regard to the importance of irrigation, on the 25th November 1922, Mr. T. K. Velu Pillai introduced a resolution in the First Council and pointed out that the expenditure on irrigation must be considered next in importance to the amount spent on the Civil List and subsidy to the British Government. I think that is a very good suggestion and if that suggestion is followed by Government they would be doing a great deal for the improvement of agriculture in the State. Speaking about this Department I have to criticise the policy pursued by the Public Works Department in allotting a sum of Rs. 4 lakhs for the Pallivasal-Neriamangalam road. If this sum had been devoted for a few of the taluks in the State that would have improved means of communication to a very great extent. In this Council as well as in the Sri Mulam Popular Assembly the members have been making representations that the people of the State are not having sufficient means of communication. In spite of such representations the Government have allotted a sum of Rs. 4 lakhs for this road.

The scheme may be a useful scheme. But it is a road which is intended for the benefit of a place which is practically uninhabited at present. There are several inhabited places in the State, and if roads are constructed in these places they would be of far greater service to the State.

Coming to the Revenue Department, I have to state that the agricultural loans now distributed by the authorities are not based upon any definite policy. Agricultural loans are now distributed to men who do not make proper use of them. People get agricultural loans for paying off their debts or for using them for some private purposes. Government should investigate into this matter and minimise the hardships of the needy agriculturists. They should see that the loans issued by the department are made proper use of. In regard to the Revenue Department I have also to point out to the attention of the Commissioner that in the pakuthi cutcherries there are certain Government servants who do not get a sufficient salary. There are peons who get 8 and 9 rupees. With this meagre sum every one of us knows that no individual can get on.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, does the member think that Tahsildars get adequate salary?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): I am not now speaking of Tahsildars. I am speaking of peons in the Pakuthi cutcherries.

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*): Sir, the Financial Secretary has presented to the House the Preliminary Budget Estimate for the year 1104 and I have been listening with considerable interest the other day to his speech in introducing the same. To me, no doubt, it is a great gratification to see that the current year leaves a revenue surplus of Rs. 17.21 lakhs and that this surplus amount will swell up the closing balance under the Government account to Rs. 154.98 lakhs.

For the coming year, the Financial Secretary has "budgeted for a revenue of 239.69 lakhs and an expenditure charged to revenue amounting to Rs. 234.9 lakhs" and he expects a small revenue surplus of Rs. 4.79 lakhs and with this, the closing balance at the end of the next year under Government account (after deducting Rs. 25.03 lakhs on account of the proposed expenditure on capital schemes) will be Rs. 134.74 lakhs.

The framer of the budget has to take special care to see that he should not over-estimate the income and under-estimate the expenditure. A close study of the revenue and expenditure figures for 1102 and 1103 and the budgeted figures for 1104 reveals the fact that the Financial Secretary has followed this important point. A comparison of the figures of 1102 and 1103 shows that there is a difference of Rs. 3.35 lakhs under revenue and that of Rs. 14.03 lakhs under expenditure, that is to say, in 1103 there was an increase of revenue to the extent of Rs. 3.35 lakhs, and an increase of expenditure of Rs. 14.03 lakhs. Now

[Mr. K. C. Karunakaran.]

comparing the figures of 1103 with those budgeted for 1104, we find that the Financial Secretary expects an increase in revenue to the extent of Rs. 3.82 Lakhs and an increase in expenditure of Rs. 16.24 lakhs. What I wish to point out is that although the expenditure increases, it does not increase very disproportionately to the increase in revenue.

A careful study of the Budget Estimate reveals that the Government is eager to build up surplus year after year. The surplus for 1102 and 1103 comes to a good figure of Rs. 45.11 lakhs, which will be at the end of the next year wellnigh Rs. 50. lakhs. Permit me, Sir, to ask the Government whether they have any justification to go on adding surplus after surplus like this every year to the State balances, when funds are needed for economic development and social reconstruction. It may be suggested that the Government can make use of the yearly surpluses to lighten the burden of the people of the State, who have been overburdened with all kinds of taxes. I should point out here, Sir, that the people of the State have reached the taxable capacity. I beg to submit, Sir, that it is not a good principle to tax us heavily and to make surplus to fatten the State balances in order to benefit the future generations. Even in private businesses, when it is found that there is enough reserve, it is made use of to lighten the burden of share-holders by cancelling the whole or part of the unpaid amount on their shares. I wish the Government will find their way to do something in the direction of relieving the over-taxed people of the State, especially those who are engaged in agricultural pursuits by removing at least some of the irksome taxes. I do not mean by this that Government should not impose fresh taxes. I am glad, Sir, that the Government have taxed tea and increased the duty on pepper; but I envy very much the exemption which rubber enjoys from taxation. We find now that the export duty on tea is an important item in our customs revenue and I am glad to see the figure of Rs. 4.5 lakhs under this. I am sure, Sir, that in one of these fine mornings, the Dewan will unexpectedly proclaim to Travancore that rubber also has been taxed, and in this connection, I beg to submit that the cultivation of rubber has passed the experimental stage long ago. (*Hear, hear.*)

Now, I pass on to an important consideration—the Economic Development of the State. I think that the duty of every civilised Government must be to develop the natural resources of the country, especially through agriculture and industry and I beg to invite the careful attention of the Government to this. Sir, with all the wonderful scientific developments, land remains as the all important factor of production. Land in Travancore is being registered by the people of the State and also by outsiders. Most of the land registered by the outsiders has been cultivated or improved upon. But this cannot be said of Travancorean owned lands. The best accessible lands have already been registered and in many places, these registered lands remain without cultivation or improvements. Although

we can know from Government records the total acreage that has been registered, we do not know how much of these remain uncultivated. Also, Sir, we are in the dark as to know why these registered lands are not being cultivated by owners. I would suggest to appoint at an early date a Committee to go into this question and see whether this state of affairs in regard to registered lands is due to the financial difficulty of the owners or to the speculative mentality and temperament or to the indifference and inability of the owners. If it is due to the first mentioned cause, the Government can help the owners through agricultural loans. I do not think that our Government will endorse the speculative policy in regard to registered lands. With regard to the new registry of lands, I would ask the Government to have some precautions so as to ensure the cultivation or improvement of registered lands within a fixed period of time.

Now, I come to the Development Departments of Agriculture, Industries and Co-operative Department. Even a cursory survey of the Report of the Royal Commission on Agriculture in India shows the great inter-relation that exists between these departments. Strictly speaking, the Department of Forests should also be included under Development departments; but I have left out this department for certain reasons. I believe that, sooner or later, our Government also will take up the recommendations of the Royal Commission on Agriculture in India in regard to the re-classification of forests. This is what the Commission says:

"We consider that forests areas should be re-classified into areas most suitable for the growth of timber or fuel plantations, or the preservation of which is desirable on climatic or physical grounds, those most suitable for development as fodder reserves or grazing grounds, and areas which should be handed over to ordinary cultivation."

The first mentioned class of forests comes under the Forest Department. The second class—in the report they call it 'Minor forests'—goes under the Agricultural Department. These Minor Forests will give ample grazing ground for cattle. The third class of forests should be handed over to village management. It may not be out of place to mention here that the Madras Government has taken up this idea and is working at it. It is on this ground, Sir, that I left out the Forest Department from the Development departments.

I have said that the Departments of Agriculture and Industries and Co-operative Department are very closely inter-related. To elucidate this point, I cannot do better than quote the Commission. They say:

"Throughout our Report, we refer to the importance of Co-operative Societies in connection with other activities and in particular, in their relation to agricultural improvement, to education, to irrigation and in fact to anything which affects the cultivator:—"

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (Tiruvalla): May I know whether Malayalam manuscripts alone are objectionable?

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated): I am reading a quotation from the report of the Agricultural Commission, Sir,

[Mr. K. C. Karunakaran.]

"The function of the Co-operative Movement, apart from the provision of credit, is to prepare the ground for the advice of the various experts employed by Government in its several departments. Naturally, these departments can work best through co-operatively organised bodies of cultivators rather than through isolated individuals. The Co-operative Society should be the unit through which the various Departments of Government concerned with the rural welfare carry on their activities."

From this it is quite clear, Sir, that these developments are correlated. This is what the Commission says under Rural Industries and Labour. This is also quotation. (*Laughter.*)

"We hope that, with an improvement in the facilities for technical education and the growth of a class of technicians who have gained experience of the application to business of scientific processes through a period of employment in large scale industries, capacity may increase among private individuals to organise the smaller industries successfully. But for a long time to come, Government will have to be prepared to make suggestions for the development of the smaller industries, to give advice in some detail in regard to matters of organisation and management and perhaps, in some instances to make themselves responsible for running a pioneer enterprise. Close collaboration between the departments of industries and the co-operative departments is necessary if the workman is to get the best training in his craft and be in a position to market his products most favourably."

The importance of rural industries in our economic organisation cannot be over emphasised. The report of the Agricultural Department says that our cultivators remain without any work for 2 to 4 months of the year. It is "therefore" essential that the Government should see that rural industries are properly introduced and conducted so that the cultivator may find some useful and paying work during the spare time at his disposal.

Sir, with this short introduction in regard to the three development departments, which are working independently at the present time and not fulfilling their real mission of existence owing to the lack of co-ordination among them, I am not only going to suggest to the Government but I am going to plead to the Government to amalgamate these three departments into one so that our State would possess a central responsible authoritative governmental department, which would discharge the functions of an economic general staff by co-ordinating the needs of agriculture and industry, the capacity of finance and the aims of diplomacy. Sir, the Government may reply that for this purpose there is the Economic Development Board, where the departmental heads of all the three development departments are included. I was recently going through the proceedings of this Board and I do not think for a moment that the present Board would be able to do any substantial good to the country except as a deliberative body of officials and non-officials in regard to subjects of an economic nature.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): Are these also quotations please?

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*): At the 24th Session of the Sri Mulam Popular Assembly you, Sir, in the capacity of the Dewan

replied to Mr. K. C. Eapen's view regarding the working of the Board as follows.—This is also a quotation—(*Laughter.*)

"You refer to the question of the Development Board and you are not the only one who has of late spoken to me on the subject. One other gentleman is the Director of Agriculture who presides over the Board. Like you he too finds it a depressing body and holds the view that it must either be mended or ended."

Sir, in our neighbouring Presidency of Madras, the whole development departments have been placed under a Minister; in Burma, these have been placed under an officer called the Development Commissioner. The Government may say that the Dewan of the State represents the Minister of a British Indian Province and as such, he can, by virtue of his office, be considered as the head of all the three development departments also. Sir, I beg to submit, that is not the right attitude. Our Dewan corresponds virtually to the Governor of a British Indian Province. Sir, I think I am unnecessarily anticipating all sorts of difficulties from the Government side and trying to answer them myself. I am sure that the Government will agree with me that there is the necessity of co-ordination of these three departments. The difficulty is, I presume, how to do it.

Sir, I thought over this question very carefully. I thought that I would suggest to the Government to organise a Development Board just as the Medical Board. But I doubt very much whether such a Board would work to the good of the country. If all the members of the Board happen to be equally strong men, then they would go on fighting; if one of them proves to be cleverer than the others, then the others would go to the background. After carefully considering this question, the only solution is to amalgamate all these three departments into one called the Development Department and place it under a very able and practical administrator. (*Hear, hear.*) I do not say this man is more fitted for this place than the other. My sole idea is to see such a co-ordinated and consolidated Development Department comes into existence under an able man, which I am sure, would be a great boon and help to those engaged in the economic development of the State.

Next, I turn to the needs of the industrial and commercial community of the State. Before I go into this question, let me express my gratitude to the Dewan for the great interest the Government has shown in establishing the Travancore Chamber of Commerce at Alleppey. I am confident that this institution would be a great blessing to the commercial community of Travancore. (*Hear, hear.*) Although I appreciate very much the interest the Dewan has taken with regard to this semi official commercial institution, I am not going to be content with that. There are other needs to be attended to by the Government. We have no representatives in important commercial centres, where our produces and manufactures are generally exported to.

MR. REVATHINAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai and Political Pensioners*): എഴുതികൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിൽ നോക്കി വായിച്ചുകൊണ്ടു മേല്ലോട്ടുനോക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അതു പ്രസംഗമാകുമോ? (ചിരി)

Laughter from the Galleries.

PRESIDENT: Silence, there. I will have the whole audience cleared if there is disturbance like that.

MR. REVATHINAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai and Political Pensioners*): പ്രസിഡൻറിന്റെ ആർഡർ പ്രസംഗിക്കണം; എഴുതി വായിക്കരുതെന്നാണ്. എഴുതികൊണ്ടുവന്നത് കീഴ്പ്പോട്ടു നോക്കി വായിച്ചു മേല്ലോട്ടു നോക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതു പ്രസംഗമാകുമോ?

PRESIDENT: If you will keep a record as to how often a member refers to his notes I would then be in a position to give you a decisive answer.

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*): We are quite at a loss to note the forces and agencies that work with regard to our exports in foreign markets.

PRESIDENT: Your time is up.

The Council adjourned for lunch at 2 P. M. and reassembled at 2-45 P. M.

PRESIDENT: The result of the election of members to the Finance Committee is as follows:—

Mr. Matthew Murikkan,

Mr. K. P. Nilakanta Pillai, and

Mr. A. S. Damodaran Asan.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Tiruvalla*): വരുന്നകൊല്ലത്തെ അതായത് ൧൧൦൪-ലെ ബഡ്ജറ്റു കിട്ടിയഉടനെ സാമാന്യമായ ഒരു പരിശോധന അപ്പോൾതന്നെ നടത്തി. എന്നാൽ അതിനെ നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ടത് ശാസ്ത്രീയമായിട്ടാണോ അതല്ല കേവലം അനുഭവത്തെയും സാമാന്യബോധത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണോ വേണ്ടതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കിയതിൽ രണ്ടാമത്തേതാണ് കുറെ ഭേദമെന്നു എനിക്കു തോന്നി. രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലത്തെ വരവു ചിലവു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ക്രമേണ വരവു വർദ്ധിച്ചു തന്നെയാണ് വരുന്നത്. ഉദ്ദേശം രണ്ടര കോടി അതായതു ൨൪൦ ലക്ഷത്തോളം രൂപാ ആണെന്നു വരവുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇതിന്റെ മൂന്നുചൊരുഭാഗത്തിൽ കുറയാതെ വിദ്യാഭ്യാസം P. W. D. ഈ രണ്ടു വകുപ്പുകളിലേക്കു ചിലവാക്കിവരുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഈ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ ഏകദേശം ൪൦ ലക്ഷത്തോളം രൂപാ ചിലവുവരുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ആകട്ടാ

ടെ മലയോരവകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നോക്കുന്നതായാൽ അതിന്റെ ഭരണത്തിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കുന്ന പണത്തിനുതക്കവണ്ണം പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്നു എനിക്കു വളരെ സംശയമാണ്. ഏകദേശം മൂവായിരം സ്കൂളുകളും പതിനായിരത്തിൽപരം അദ്ധ്യാപകന്മാരും ആ വകുപ്പിൽ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. അതിലേക്കു ഏകദേശം നൂട്ട് ലക്ഷത്തോളം രൂപാ ഗ്രാൻറിനത്തിലും ചിലവാകുന്നുണ്ട്. മലയാളം വകുപ്പിലേക്കു ഇൻസ്പെക്ടന്മാരുടെ കീഴിലായി ൨൧ അസിസ്റ്റന്റു ഇൻസ്പെക്ടന്മാരുള്ളതായിട്ടു കാണുന്നു. ഇതിൽ ഇവർ ചെയ്യുന്ന ജോലിയുടെ ആശാസ്യതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനൊ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടർ തന്റെ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ ഉള്ള എല്ലാ പള്ളിക്കൂടങ്ങളേയും ഒരുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും കാണുന്നതിനൊ ഇടയാകാതെ ഇരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ട്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ മേലധികാരം ഡയറക്ടർ ആണെന്നുവരുമെങ്കിലും മിക്കവാറും അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭരണം ഇൻസ്പെക്ടർമാർ തന്നെയാണ് ഇരുന്നുപോരുന്നത്. അസിസ്റ്റന്റു ഇൻസ്പെക്ടർമാർ എന്നല്ല പ്രധാന ഇൻസ്പെക്ടർമാർ തന്നെയും എല്ലാ പള്ളിക്കൂടങ്ങളും സന്ദർശിക്കുന്നതിനു സൗകര്യം ഉണ്ടാകയില്ല.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിനു സ്ഥലം പോരെന്നും കൂടുതൽ കെട്ടിടം ആവശ്യമുണ്ടെന്നും കാണിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ടു തയ്യാറാക്കിത്തന്നു. ആ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇപ്പോഴുള്ള കെട്ടിടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു പുത്തനായി കൂടുതൽ കെട്ടിടം പണിയിക്കണമെന്നു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥലം വീണ്ടും പരിശോധിക്കുന്നതിന് ഇടയായി. ഇൻസ്പെക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടുനോക്കിയതിൽ അവിടെ ഒരു വലിയപാറ—ഒരു വാഡത്തിലും യാതൊന്നുകൊണ്ടും പ്രയോഗിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ പാറ—നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടു അതുതപ്പെട്ടു. ഇതുകൊണ്ടു ഇൻസ്പെക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടു അവിടെ ഇൻസ്പെക്ടർ ചെയ്യാതെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി മനസ്സിലായി. ഇതു പ്രത്യേകം ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ്. ഏതായാലും ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആ വലിയ പാറ പെട്ടിട്ടില്ല. മൂവായിരം സ്കൂളുകളോളമുള്ളതിൽ ഡയറക്ടറുടേയോ അസിസ്റ്റന്റു ഇൻസ്പെക്ടറുടേയോ ഇൻസ്പെക്ടറുടേയോ പാദസ്പർശം ലഭിക്കുന്നതിനു ഭാഗധേയം സിദ്ധിക്കാത്ത അനേകം സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി എനിക്കു ഒന്നുണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ അറിയാം. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇതിന്റെ ഭരണത്തെ നന്നു ഉടച്ചുവാർത്തില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായിട്ടും വിദ്യാ

[Mr. V. S. Krishna Pillai.]

ബ്രാഹ്മണപ്രാർത്ഥനാദികൾക്കുള്ള പ്രയോജനം എത്രത്തോളം ഉണ്ടാകുമെന്നു ഉറപ്പാക്കണം. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസനയം പരിഷ്കരിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും തൊഴിലില്ലാത്തവരുടേയും ദരിദ്രന്മാരുടേയും സംഖ്യ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്നുകൊണ്ട് ഈ നയം ഏതുപ്രകാരത്തിലായാലും ഭേദം ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നും പറഞ്ഞാൽ അത് സർവ്വസമ്മതമായിരിക്കുന്നതാണ്. അത് ഏതുപ്രകാരത്തിൽ വേണമെന്നുള്ള ആലോചന ഇനിയും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല.

പിന്നീട് ഈ മലയാളം വകുപ്പിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയിൽ അവരുടെ ശമ്പളത്തിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പല പ്രാവശ്യവും ഗവണ്മെന്റിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നിവേദനത്തെപ്പറ്റിയാണ്. അതിന് ഓരോ സമയത്തും ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും സമാധാനമായ മറുപടിയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കഴിഞ്ഞ പ്രജാസഭായോഗത്തിൽ ഇന്നത്തെ ബഹുമാന്യനായ അധ്യക്ഷനവർക്കു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

"A Committee should be appointed to examine the question of the pay of the Vernacular School teachers."

ഇങ്ങിനെയാണ് ഇന്നത്തെ ബഹുമാന്യനായ അധ്യക്ഷൻ അവർക്കു പ്രജാസഭയിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ആ പാവപ്പെട്ട ഉപാദ്ധ്യായന്മാർക്കും അവരോട് അനുകമ്പയുള്ള മറ്റു ജനങ്ങൾക്കും അതിയായ സന്തോഷം സർവ്വത ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭാഗ്യം കൊണ്ടോ നിർഭാഗ്യംകൊണ്ടോ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മാന്യനായ ഫൈനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമാണ്.

"Government have not had the time to consider the Report and it has not been possible to make any definite provision in the present estimate."

ഇതു രണ്ടും കൂടി നോക്കിയപ്പോൾ ഭാഗ്യദോഷത്താലോ എന്തൊരു ദൈവീകമായ ഒരു തടസ്സംകൂടി ഉണ്ടോ എന്നുതോന്നിപ്പോകുന്നു. അവരുടെ എണ്ണത്തിൽ കുറെ കൂടുതൽ സംഖ്യ വന്നുപോയതുകൊണ്ട് ഒരു രൂപാവീതം കണക്കാക്കിനോക്കിയാലും രണ്ടു ലക്ഷം രൂപയോളം വന്നേക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്നു. അത് ഓരോരുത്തരുടേയും ദോഷമാണെന്ന് വിചാരിക്കാൻ പാടില്ല. ഓരോരുത്തർക്കും കൂടുതൽ കിട്ടുന്നത് ഒരരൂപായാണ്. അതുപോലും കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതിന് പിന്നെയും അവസരം നീട്ടിവെച്ചത് ഷർക്കമ്പോൾ അതിൽ ഗവ.

മെമ്പർമാർ നിരുത്സാഹമാണെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഈ വിധത്തിൽ എത്ര തന്നെ നീട്ടിവെച്ചാലും 1104-ൽ സപ്ലിമെൻററി ഗ്രാൻറായി കൊണ്ടുവരുന്നപക്ഷവും ഇതിന് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തിനു മുമ്പായി വിശേഷാൽ ഒരു വരുമാനം അതിലേക്ക് ഉണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇപ്പോഴുള്ള വരുമാനത്തിൽ നിന്നും തന്നെ വേണ്ടിവരുന്ന ആ തുകയും കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് ദയവായി ആലോചിച്ചാൽ തീർച്ചയായിട്ടും അതിന്റെ അനൗചിത്യം മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

ഇപ്പോഴത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹാരകമ്മറിയും റോം ശമ്പള ക്രൂട്ടതലിനെപ്പറ്റി ഡിപ്പാർട്ട് ഗവണ്മെൻറിലേക്ക് സമർപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം പരിശോധിച്ച് വളരെക്കാലമായി ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന റോം ഗൗരവമേറിയ നംഗറിയിൽ അവസാനമായ ഒരു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന്, പ്രത്യേകം ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചൊ അല്ലാതെയൊ, ഗവണ്മെൻറ് ശ്രമിക്കുന്ന പക്ഷം ഇതിൽപരമായ ഒന്നുഗ്രഹം റോം രാജ്യത്തെ പൗരാവലിക്ക് വരാനില്ല.

പിന്നീട് എനിക്കു സാമാന്യനിരൂപണം ചെയ്യാനുള്ളതു പബ്ലിക് വർക്ക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റിയാണ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും പാവപ്പെട്ട കർഷകന്മാരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഈ ചെറിയരാജ്യത്തെ ഗതാഗതസൗകര്യവും കൊടുക്കുന്നതുകോണ്ടല്ലാതെ സുഖജീവിതത്തിനു വേറെ ഒരു മാർഗ്ഗം കാണുന്നതല്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ആണ്ടുതോറും ചിലവാക്കുന്ന സംഖ്യയും വിദാഗ്ദ്ധാസവകുപ്പിലേക്കു ചിലവിട്ടുവരുന്നതുപോലെതന്നെ ൪൦-തൊ അതിൽകൂടുതലൊ ലക്ഷം രൂപയാണെന്നാണു കണ്ടുവരുന്നത്. എന്നാൽ അതിനെവിനിയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ അതായത് ആലപ്പുഴ, ചങ്ങനാശേരി, ചെങ്ങന്നൂർ, മാവേലിക്കര, കാൽ കപ്പള്ളി, തിരുവല്ല മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും സംഖ്യയില്ലാതെ ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പൗരന്മാരുടെ സൗകര്യത്തെപ്പറ്റി ഗൗരവമായോ ദയവായോ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നു ധനം വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുതലെടുപ്പൊ ജനസംഖ്യയൊ ലേശംപോലും ഗൗനിക്കാതെ ജനാധിവാസമില്ലാത്തതും വലിയ സഞ്ചാരസൗകര്യം ആവശ്യമില്ലാത്തതുമായ ഹൈറേഞ്ചിൽ ധാരാളം പണം അനുവദിക്കുകയും ചില വ്യവസ്ഥകളും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു സംഖ്യ

[Mr. V. S. Krishna Pillai.]

മാത്രമെ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള. കബേരന്മാർമാത്രം സാധാരണ സഞ്ചരിക്കുന്ന ആ വഴിക്കായിട്ട് എത്രയൊ വലിയ തുകയാണ് അതായത് ൪ ലക്ഷം രൂപയാണു ചിലവാക്കുന്നതിന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ആ ഭാഗത്തു ചിലവാക്കുന്നതിന്നു നവീനമായി വല്ല ജോലിയും നടത്തുന്നതിന്നും എന്തെങ്കിലും ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കിയതിൽ അവടെയും ഒരു സംഖ്യ കണ്ടു കിട്ടി, അത് ൧൨,൦൦൦ രൂപയാണ്. ഇതുവളരെ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതിയ ജോലികൾക്കായി നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യ ൧൨,൦൦൦ രൂപയാണ്. ഈ വിധം ധനവിനിയമനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഞങ്ങളുടെ രക്ഷ എന്തായിരിക്കുമെന്നു വളരെ പരിഭ്രമിക്കുന്നു. ആ കാര്യത്തിൽ ഒരു സമാധാനമാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ആകപ്പാടെ എത്രതന്നെ കണക്കു കൂട്ടിയാലും ൧൯൪൦ മെയ് നീളവും ൧൯൪൧ മെയ് വീതിയും ൯൭൨൫ ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്തീർണ്ണവും മാത്രമുള്ള ഈ ചെറിയസ്ഥലത്തു പരിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടി പല പ്രവർത്തികൾ തുടങ്ങിയിട്ടും ഇതുവരെയായിട്ടും സഞ്ചാരസൗകര്യം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത് ഓർത്തോഡോക്സിക് വിസ്തൃതിയല്ലാതെ യാതൊരു ഗതാഗതവുമില്ല. ഇതുവരെ ൨൯ വർഷമായിട്ടു അതായതു മിസ്റ്റർ വി. പി. മാധവറാവുവിന്റെ കാലത്തു ഈ പ്രജാസഭ ആരംഭിച്ചതു മുതൽ പ്രാദേശികമായ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിനോടു എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ജനപ്രതിനിധികൾ അവരവർക്കുള്ള ആവശ്യങ്ങളെ അപ്പോഴപ്പോൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും അപ്പോൾമുതൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിവരുന്നതായ ഉത്തരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതിനാൽ അതിനോടു നല്ല പരിചയം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെയായിട്ടും ആ മറുപടികൾക്കു യാതൊരു ഭേദഗതിയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ആവശ്യമില്ലാത്തവിധത്തിലാണു ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലയും. ഈ ൨൪ കൊല്ലംകൊണ്ടു ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രദേശത്തിനുള്ള അത്യാവശ്യമായ ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറ്റിക്കൊടുത്തു സമാധാനപ്രദമായ ഒരു നിലയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റിന്നു സാധിക്കാതെവന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പിന്നെ ഒരു കാര്യംകൂടി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ആലോചിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. കിള്ളിപ്പാലംപോലെയൊ മറ്റൊരു വളരെ എളുപ്പത്തിൽ നശിക്കുന്നവിധത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾക്കുള്ള റോഡുകളും പാലങ്ങളും സ്ഥിരമായനിലയിൽ പണികഴിപ്പിക്കുന്ന

പക്ഷം അതു വീണ്ടും ചിലവാക്കേണ്ട ഇനത്തിൽ ഉള്ള ഒരു ചിലവായി തീരുന്നതല്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇത്രയുംകാലം ബഹുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ ആഭരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുള്ള നയം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ രീച്ചയായിട്ടും ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രസംഗം ഈ അവസരത്തിൽ വേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു. ഈ ബഡ്ജറ്റിന്റെ ആകപ്പാടെുള്ള ധനവിനിയമനത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചതിൽ ചില കാര്യങ്ങളും എന്റെ സാമാന്യനിരൂപണത്തിൽപ്പെട്ടേണ്ടതുണ്ട്. അവ ഓരോന്നും ഇവിടെ ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു സമയച്ചുരുക്കം കൊണ്ടു ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*)

സർ, ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിൽ ചിലതു പറയാനാണ് ഞാൻ ഭാവിക്കുന്നത്. അനുജ്ഞാഗന്ധഭാഗത്തുനിന്നും ഗവണ്മെന്റിനെപ്പറ്റി പൊതുവിലും ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു ഗവണ്മെന്റിനെ വിഷമിപ്പിക്കണമെന്നോ ഉജ്ഞാഗന്ധന്മാരെ പഴിക്കണമെന്നോ ഉള്ള ഉദ്ദേശം കൊണ്ടല്ലെന്നും, ജനഭാഗത്തെ ആവശ്യങ്ങളെയും, ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളെയും ഗവണ്മെന്റ് ഭാഗത്തുനിന്നും നോക്കുമ്പോൾ സ്പഷ്ടമായി കാണാൻ സാധിക്കുകയും അതു ഇവിടെ വ്യക്തപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണെന്നും ഗവണ്മെന്റ് ഭാഗത്തുള്ള മാന്യ മെമ്പറന്മാർ ധരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. (ഹീയർ) അതുപോലെതന്നെ ഗവണ്മെന്റിനു ഭരണവിഷയത്തിലുണ്ടാകുന്ന വിഷമങ്ങളേയും പ്രത്യേകിച്ചു ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഭരണകാര്യങ്ങൾ നിവ്വഹിക്കുന്നതിനു അവർക്കുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയും അവർ പറഞ്ഞല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു ശരിയായും പൂർണ്ണമായും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു. ഉജ്ഞാഗന്ധസാമിജകന്മാരുടെ മറുപടിയെ ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ട് ആലോചിച്ചു അവരുടെ വിഷമങ്ങളെ കുറയ്ക്കുന്നതിനു സർവ്വാത്മനാ പരിശ്രമിക്കുന്നതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരു വൈഷമ്യവുമില്ല. ഇത്രയും മുഖവുരയായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ബഡ്ജറ്റ് നിരൂപണത്തിലേക്കു കടക്കുന്നു.

ആയുധഗണനപത്രത്തേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തെ പ്രധാനമായി സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഒട്ടും വിസ്മരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഈ രാജ്യം കൃഷിക്കാരുടെ രാജ്യമാണെന്നും ഈ രാജ്യത്തെ മുതലെടുപ്പിൽ പ്രധാനഭാഗവും കൃഷിക്കാരായ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും ഈ ജനങ്ങളിൽ വലിയപങ്കും പട്ടണങ്ങളിലല്ല

[Mr. Tariatu Kunjittomman.]

നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലാണ് വസിക്കുന്നതെന്നും ഓക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ബഡ്ജറ്റിന്റെ ഓരോ വശങ്ങളും ഈ വിചാരം ഗവണ്മെന്റിനു ശരിയായുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ പ്രജാസഭയുടെ ആരംഭം മുതലേ ജനപ്രതിനിധികൾ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുനിന്ന് ഇവിടെ വന്നു തങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ റോഡുകൾ തരണം. പാലം വേണം കൃഷിസേചനത്തിനും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തരണം; ആസ്ത്രികൾ തരണം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണം. എന്നിങ്ങനെ തുടന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. “നോട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആലോചിക്കപ്പെടും” എന്നെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് പ്രജാസഭയിൽ മറുപടിയും തന്നിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനു പണസംബന്ധമായ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതെല്ലാം ഉടൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു ഞങ്ങളും അടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയത്തുതന്നെ ഒരോരത്തിലുള്ള പുതിയനികുതികൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും പഴയനികുതികളുടെ നിരക്കു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ കോശസ്ഥിതി ഇന്നു വളരെ ആശ്വാസ്യമായ നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരുടെ നിവ്വാദനങ്ങൾ അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും സങ്കടം പറയാതെ അവർ നികുതിഭാരം വഹിച്ചുവരുന്നു. സർ, മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതിയും ഉയർന്നുവരുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം അതബദ്ധമായിരിക്കും. ജനസംഖ്യവർദ്ധിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു കൃഷി നിലങ്ങളും പുരയിടങ്ങളും വിഭജിച്ചു ഓരോരുത്തരുടെയും കറഞ്ഞുവരുന്നു. അതിനാൽ ഭാരവും കൃഷിക്കാരെ ബാധിക്കുന്നു. കൃഷിസ്ഥലം വർദ്ധിക്കാത്ത ഒരു കഷ്ടകരാജ്യത്തു ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭാരവും വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കേണ്ടത്. ഇതാണ് ഈ രാജ്യത്തെ സ്ഥിതി. പുതിയ ടോൾ ഗേറ്റ് ഫീസ്, ആദായനികുതി ഇവയും രജിസ്റ്റർ ഫീസ്, മുദ്രവില, കോട്ട് ഫീസ് ഇവയുടെ നിരക്കു വർദ്ധനയും ജനങ്ങളെ ഭാരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും ഏക ആശ്വാസം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതു ഞങ്ങളുടെ കൃഷിസേചന വേലകൾക്കു കൂടുതൽ പണം ചിലവുചെയ്യും; ഗതാഗതസൗകര്യത്തിനു കൂടുതൽ റോഡുകൾ കിട്ടും; വൈദ്യസഹായങ്ങൾക്കുകൂടുതൽ ആസ്ത്രികൾ കിട്ടും; പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ കൂടുതൽ സ്ഥാപിച്ചു സാമാന്യജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ടാക്കും എന്നീത്തരത്തിലുള്ള പ്രതീക്ഷകളാണ്. എന്നാൽ അതെല്ലാം

ഫലത്തിൽ കേവലം വിപരീതമായി കലാശിച്ചു. കൃഷിസേചന വേല കുറയ്ക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞുകൊല്ലത്തെക്കാൾ ൩൦,൦൦൦-ത്തോളം രൂപാ കുറവായിട്ടാണ് ഈ കൊല്ലത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്.

രാജ്യത്തിലെ ഐശ്വര്യം കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിൽക്കുന്നത്. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും മാത്രമല്ല മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലും ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലും നിന്നു കൃഷിസേചനം, കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധി ഇതാണ് കൃഷിക്കാരുടെയിടയിൽ നിന്നു ധ്വനിക്കുന്നത്. അതിനെത്തന്നെയാണ് അവരുടെ പ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നതും. അതിനു ഗവണ്മെന്റ് എന്താണ് ചെയ്തത്? കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെക്കാൾ ൩൦,൦൦൦ തോളം രൂപാ കുറയ്ക്കുമാത്രമാണ് ചെയ്തത്. (ചിരി). അഞ്ചോ, ആറോ, ലക്ഷം രൂപാ ഈ കാര്യത്തിനായി കഴിഞ്ഞുകൊല്ലത്തേക്കാൾ ബഡ്ജറ്റിൽ കൂടുതൽ ചേർക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റിനു ഇപ്പോൾ യാതൊരുവിഷമവുമില്ലായിരുന്നു. ഗതാഗതവിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാം.

എന്റെ മാന്യസ്റ്റേഹിതനായ, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു മെമ്പർ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ റോഡുകൾ കുറവാണ്, വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ റോഡുകൾ ധാരാളം കൊടുക്കുന്നു എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നതു തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ വേണ്ടിടത്തോളം റോഡുകൾ ഉണ്ടെന്നാണ്. ഇപ്പോൾ അവിടെയും റോഡുകൾ കുറവെന്നു മനസ്സിലായി. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ റോഡുകൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നു ധരിക്കുന്നതിനിടയായത് ഗവണ്മെന്റ് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്നാണ്. അതു ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളാം. പ്രസംഗം എഴുതിയിട്ടില്ല. (ചിരി). ഗവണ്മെന്റ് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്നു ഒരു ഭാഗം വായിക്കുകയാണ് “മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലും തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും ചതുരശ്രമയിലിരു ഒരു മയിൽ വീതം റോഡുണ്ട്, എന്നാൽ ഉത്തര തിരുവിതാംകൂറിൽ റോഡുകൾ ഇതുപോലെ ഇല്ല. ഈ പോരായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിനെ മദ്ധ്യതെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിനോടൊപ്പമാക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെന്റ് ശക്തിയുക്തമായ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു വരികയാണ്”. എന്ന് ഗവണ്മെന്റ് ഡയറക്ടറിൽ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു നോക്കുന്നപക്ഷം ചെറിയതുകകൾ മാത്രം ചില റോഡുകൾക്ക് ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുകയും അതിൽ നാലിൽ ഒരു ഭാഗം പേ

[Mr. Tariat Kunjitomman.]

ലും ചിലവുചെയ്യാതെ തിരിയെ ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽത്തന്നെ വന്നുചേരുന്നതായിട്ടും കാണാം. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ജലമാറ്റമായി തീരെ സഞ്ചാരസൗകര്യമില്ലാത്ത ഒരു രണ്ടു താലൂക്കിനെ ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തു് ഈ സംഗതി ഉദാഹരിക്കാം. തൊടുപുഴ താലൂക്ക് രാജ്യത്തിന്റെ ഉൾഭാഗത്തു് കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജലമാറ്റമായ സഞ്ചാരസൗകര്യം തീരെയില്ലാത്തതാണ്. അവിടത്തേക്കു് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതും പ്രജാസഭ, നിയമസഭ ഇവകളിൽ തുടരെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഒന്നരണ്ടു ചെറുറോഡുകൾക്കു് രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായി ആയിരം, ആയിരത്തിഅഞ്ഞൂറുരൂപാ വീതം അനുവദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ റോഡുവെട്ടാതെ കിടക്കുയാണ്. ൧ വാടക്കളും മാക്കററിൽ നിന്നും വഴിത്തലമാക്കറിലേക്കു അഞ്ചു മൈൽ നീളം വരുന്ന ഒരു റോഡാണ്. ൧൧൦൧-ൽ ആയിരത്തിൽ ചിലവാനം രൂപാ അനുവദിച്ചിരുന്നു. ഒരു പൈ ചിലവായില്ല. ഒരിഞ്ചു പോലും വെട്ടിയില്ല. ൧൧൦൨-ലും ൧൧൦൩-ലും അതേ ഫലം തന്നെ. വേറെ ഒരു റോഡു് തൊടുപുഴ തെക്കേഭാഗത്തു് മുട്ടം എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നും മീനച്ചിലിലെ അന്തിനാട്ടിലേക്കു തുറക്കാനാണ്. അതിന്നും ൧൧൦൨-ലും ൧൧൦൩-ലും ബഡ്ജറ്റിൽ പണം അനുവദിച്ചിരുന്നു. ആ റോഡു ഒരടിപോലും വെട്ടാതെ ഇതാ കടന്നു പോകുന്നു. മുവാറ്റുപുഴയെപ്പറ്റിയും ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയാം വാരപ്പട്ടിയിൽ നിന്നും നടുവക്കാട്ടിലേക്കു ഒരു റോഡുവേണമെന്നു അസംബ്ലിയിൽ മെമ്പറന്മാർ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഞാനും ചോദ്യരൂപേണയും മറ്റും ആ വിഷയം സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ൧൧൦൨-ൽ ആയിരത്തിൽശീഷ്ടം രൂപാ അനുവദിച്ചു, ഒറ്റ പൈ പോലും ചിലവായില്ല. ൧൧൦൩-ം ഇതാ ഒരിഞ്ചുപോലും വെട്ടാതെ കടന്നു പോകുന്നു. കുഴികളും റോഡിൽ നിന്നും പി. കെ. റോഡിലേക്കു ഒരു റോഡു് വെട്ടുന്നതിന്നു ൧൫൦൦ രൂപാ ൧൦൧-ലും ൧൦൩-ലും അനുവദിച്ചിരുന്നു. ൧൧൦൩-ലും ഒറ്റ പൈ പോലും ചിലവാക്കാതെയും ഒരിഞ്ചു റോഡു പോലും വെട്ടാതെയും ഇതാ രണ്ടാമത്തെ ആണ്ടും കടന്നു പോകുന്നു. തൊടുപുഴ താലൂക്കിലെ ഒരു ചന്തയിൽ നിന്നും മറൊരു ചന്തയിലേയ്ക്കു ഒരു ചെറുറോഡിനു് പണം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. മറൊരു ഭാഗത്തു ആ താലൂക്കിലെ രണ്ടു റോഡുകൾ തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്ന ഒരു റോഡിന്നുമാണാം ബഡ്ജറ്റിൽകാണുന്നതല്ലാതെ അവിടെ ഒന്നും ചിലവുചെയ്തില്ലെന്നും വീണ്ടും വീണ്ടും അവ ആവർത്തിച്ചു ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർക്കുന്ന

തല്ലാതെ വേല തുടങ്ങുകപോലും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും ഇതു പോലെ ആണ് വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ പൊതുമാതൃകയ്ക്കു ധാരാളം പണം ചിലവു ചെയ്യുന്നു എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുവാൻ ഇടയാകുന്നതെന്നും ഞാൻ പ്രത്യേകം പറയുകയും സംശയമുള്ളവർ കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷത്തേ ബഡ്ജറ്റു പരിശോധിക്കണമെന്നു അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിധം ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന തുകകളുടെ അധികഭാഗവും വർഷാവസാനത്തിൽ തിരികെ ഗവണ്മെൻറു ഭണ്ഡാരത്തിൽ ചേരുകയോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന മറ്റു വല്ലിടത്തേയും വേലകൾക്കു ചെലവാക്കുകയോആണെന്നു വാസ്തവം ആവർത്തിച്ചു ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടും ഗൗനിക്കാതെ കടന്നു പോകുന്നു. ആയിരം രൂപാ ഒരു റോഡാരംഭിക്കുവാൻ, മറ്റൊന്നു തുടങ്ങുവാൻ മാത്രം ൧൦൦൦ രൂപാ ഇങ്ങനെ ചെറിയതുകകളല്ലാതെ അധിക തുകകളൊന്നും ചേർക്കാറില്ല അതു ചിലവാകാതെ ആണ്ടു തോറും മാറി മാറി ബഡ്ജറ്റിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുകയാണ്.

എന്നാൽ പള്ളിവാസൽ മുതലായ യൂറോപ്യന്മാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള റോഡുകൾക്കു ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്ത തുകയേക്കാൾ ലക്ഷക്കണക്കിനു കൂടുതൽ ചിലവു ചെയ്തു വേല നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറിനു ഒരു വിഷമമുണ്ടില്ല.

നാട്ടമ്പുറത്തേ കൃഷിക്കാരോടു ഗവണ്മെൻറു കാണിക്കുന്ന മനോഭാവം ഇങ്ങനെ ആണ്.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): അതിനു കാരണം എന്താണ്?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): കാരണം എന്താണെന്നു ഗവണ്മെൻറു ഭാഗത്തു നിന്നും പറയേണ്ടതാണ്. റോഡു, കൃഷിസേചനം, ആസ്വത്രി, വിദ്യാലയം എന്നിങ്ങനെ പ്രജാസഭയിൽ അടിക്കടി അഭ്യർത്ഥനകൾ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്കു വിശേഷാൽ നൂലോ അഞ്ചോ ലക്ഷം രൂപാ വീതം ഓരോ ഇനത്തിനും കഴിഞ്ഞ വർഷത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തിരുന്നെങ്കിൽ പ്രാദേശിക ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അസംബ്ലിയിൽ അധികം പറയേണ്ടി വരികയില്ലായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചേപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിനു ധനവിഷയമായ സൗകര്യം ധാരാളമുണ്ടു്.

[Mr Tariatu Kunjittomman]

സർ, ഈ രാജധാനിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം വെളിച്ചം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനോ ജലസേചനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനോ നീണ്ടകരകടൽ പാലം കെട്ടുന്നതിനോ ദേവികളുള്ള റോഡുണ്ടാക്കുന്നതിനോ വേണ്ടി പണം ചിലവു ചെയ്യുന്നതിലധികം ഉപകാരം ഇതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ വമ്പിച്ച വേലകൾ നടത്തിയെന്ന പ്രസിദ്ധി ഇത്ര ഉണ്ടാകയില്ല. എന്റെ ഒരു മാന്യസ്റ്റേഫിതൻ മുൻപു പറഞ്ഞതു പോലെ അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, ആഡംബരം ഇവകളേ വേർതിരിച്ചു മനസിചാക്കി അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കു ആദ്യമാദ്യം പണം ചിലവു ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടതു്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടി സമുദ്രതീരത്തു നിന്നും പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിയേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു സമുദ്ര തീരത്തു നിന്നും ജനങ്ങൾ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾക്കായി കിഴക്കോട്ടു ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ അത്യാവശ്യമുള്ളവ ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനു തന്നെ ആണ്. ഈ രാജ്യത്തു നവു പട്ടണങ്ങളിലായി ൪ ലക്ഷം ജനങ്ങളെ അധിവസിക്കുന്നുള്ളു. ബാക്കി നൂന്നു ലക്ഷം ജനങ്ങളും അധിവസിക്കുന്നത് ഉൾനാടുകളിലാണ്. ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ അവർ കൊടുക്കുന്ന നികുതിയാണ് ഈ വമ്പിച്ച തുകകൾ അതായതു ബഡ്ജറ്റിൽ ആദായമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ കർഷകന്മാരുടെ ക്ഷേമത്തെ വിസ്മരിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊരുവിദ്വേഷിയും സാക്ഷാലഭിപ്രായമായൊന്നു ഗണിക്കാൻ പാടില്ല. വേലചെയ്യുന്നവരായ ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളേ പട്ടിണി ഇട്ടു കൊണ്ടു അവരാൽ സംപാദിച്ചു കൊടുക്കുന്ന പണം കഡംബ നായകൻ ആഡംബരത്തിന്നും അഥിതി സൽക്കാരത്തിന്നും വിനിയോഗിക്കുന്നതു പോലെയാണ് ഇന്നത്തേ ബഡ്ജറ്റിന്റെ സ്ഥിതി എന്നു സങ്കടത്തോടുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നീണ്ടകരപാലം കെട്ടുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതി ആണ് പെരിയാറ്റിൽ ഒരു പാലം കെട്ടുകയെന്നുള്ളതു്. ആ പാലം നിർമ്മിച്ചാൽ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റം വരെ സഞ്ചാരസൗകര്യം ഉണ്ടാകും കേരളത്തിന്റെ അറ്റം വരെ എന്നല്ല ഹിമാലയം വരെ കരമാർഗ്ഗമായി പോകാം കായലോരത്തേ റോഡുകളും പാലങ്ങളും കച്ചവടത്തിന്നു സാമാനങ്ങൾ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ഉപയോഗപ്പെടുകയില്ല എന്നെന്നാൽ ഹാ -

ഉറനാടുകളിലെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസവിഷയമായും ഗവണ്മെൻറു വളരെപണം ഉടനെചിലവുചെയ്യേണ്ടതാണ്. ൪ ൫ ലക്ഷത്തോളംവിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിനു നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിലും അതിൽ ൧ ൫ ലക്ഷത്തോളം രൂപ മാത്രമേ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായുള്ളൂ. പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇനിയും ധാരാളം സ്ഥാപിച്ചെങ്കിലെ വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കാവൂ. ചിലതാലുക്കുകളിൽ ധാരാളം പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു എല്ലാതാലുക്കുകളിലും അപ്രകാരം ആയിരിക്കുമെന്നു അഭിമാനിക്കയാണെങ്കിൽ അതു അബദ്ധമാണ്. ൩൮ ൫ ൫ - വിദ്യാലയങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തുള്ളതിൽ തിരുവല്ലായിൽ ൩ ൭ ൭ - ൦ നെയ്യാറ്റിൻകരയിൽ ൨ ൭ ൮ - ൦ ഉണ്ട്. ൧൪ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു സ്കൂളുകളും, ൧൩ ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളും ഉൾപ്പെടെ തൊട്ടുപുത്താലുക്കിൽ ൨ ൭ - സ്കൂളുകൾ മാത്രമെയുള്ളൂ; മൂവാറ്റുപുഴയിൽ രണ്ടുയിനത്തിലുമായി ൭൩ - സ്കൂളുകളാണുള്ളത്. ഇങ്ങനെസ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ച ഓരോ താലുക്കുകൾക്കും തമ്മിൽയാതൊരു സാമ്യവുമില്ല. കൃഷിക്കു രിൽ ഭൂരിപക്ഷം ജനത്തിനും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു മാത്രമെനിവൃത്തിയുള്ളൂ. ആ നിലയിൽ അവർ ഭാരദ്രത്തിൽ ആണ്ടു കിടക്കയാണ്. അവർക്കു പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ

[Mr. Tariatu Kunjitomman].

അവരുടെ പണം വിനിയോഗിച്ച് വേണ്ടതു ചെയ്തശേഷമായിരുന്നു കടൽപാലം, വമ്പിച്ചറയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ, വിദ്യുൽദീപം മുതലായവക്കു ചിലവു ചെയ്യാൻ. ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറുകൊടുത്തു ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു അവരെക്കൊണ്ടു തന്നെ കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടിയും പോരാത്തതു ഗവണ്മെൻറു തന്നെ ചെയ്തു ധാരാളം സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാക്കണം; അതിനു തന്നെ രണ്ടു മൂന്നുലക്ഷം രൂപാചിലവു ചെയ്യാലും തരക്കേടില്ല. പരക്കെ ഉപയോഗമുള്ളതാണല്ലോ. വാല്യന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമുള്ള തുകചേർക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഗവണ്മെൻറു ഒരു ഇണ്ടിയൽകടയൊ കച്ചവടകമ്പനിയൊ അല്ലല്ലോ; നികുതിപിരിക്കുന്നതുകു കറഞ്ഞ പലിശക്കു രാജ്യത്തിനു പുറത്തു കടം കൊടുക്കാതെ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ൧൨-ാം ൧൮-ാം പലിശക്കു കൃഷിക്കു പണം കടംവാങ്ങുന്ന കൃഷിക്കാരിൽ നിന്നു പിരിക്കുന്ന നികുതികൂട്ടി ചുരുങ്ങിയ പലിശക്കു പുറത്തു കടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് കഷ്ടതന്നെ. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു വിദേശബാങ്കുകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന പണത്തെ മുൻ പ്രസ്ഥാപിച്ചവയ്ക്കു ചിലവുചെയ്തും ബാക്കിയുള്ളതു ഭീർഘകാലത്തെ അവധിയിന്മേൽ മിതമായ പലിശയ്ക്കു ഈ രാജ്യത്തെ സാധുക്കൃഷിക്കാർക്കു വസ്തു ഇടുങ്ങിന്മേൽ കടംകൊടുത്തു അവരുടെകൃഷിത്തൊഴിലിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു കൃഷിബാങ്കു തുറക്കയും വേണം.

ഇത്രയും പറഞ്ഞു കൊണ്ടുബാങ്കിപറയേണ്ടതായ ഓരോ വിഷയങ്ങളെ പറ്റിയും അതാതു ഉപക്ഷേപങ്ങൾ വരുമ്പോൾ പറയാമെന്നു വിചാരിച്ചു പ്രസിഡൻറിന്റെ അജ്ഞാനസരിച്ചു വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Manachul cum Devikolam*): സർ; ബസ്റ്റററിനെ പറ്റി അല്പം പറയണമെന്നു എനിക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ബസ്റ്റററു തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു നിലയിൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ വരവു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും, അതേഅവസരത്തിൽതന്നെ ഗവണ്മെൻറു ഔദ്യോഗികവും ചിലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ബസ്റ്റററിലെ വശങ്ങൾ നോക്കിയാൽ കാണാം. ഇതിനും പുറമെ ഒരു നല്ലതുക മിച്ചംവയ്ക്കയും കൂടി ചെയ്യുന്നത് പ്രത്യേകം അഭിമാനകരമാണെന്നു പറയാനും ഭാവിക്ക് വാനും കഴിയും. എന്റെ പക്ഷത്തിൽ, ബസ്റ്റററിലെ ഓരോ ഭാഗവും പ്രത്യേകം അഭിമാനത്തെ അർഹിക്കത്തക്കവണ്ണമോ അഭിമാനനീയമായോ

ഉള്ള നിലയിലല്ല ഇരിക്കുന്നതെന്നാണ്. രാജ്യത്തിലെ മുതലെടുപ്പ വർദ്ധിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റ് ന്യായമായ പലപദ്ധതികളും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും ക്രമേണജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടി അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം കുറവുചെയ്യാമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്ന അബ്കാരി ഇനത്തിൽ തന്നെ ഈ വഷത്തിൽ ഒരു വലുതായതുക കൂടുതൽ വരവു വരുന്നതാണെന്നു കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതേ അവസരത്തിൽ തന്നെ ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ അല്പം അഭിനന്ദിക്കുന്നതായിട്ടും തോന്നുന്നു. ഇതു ഒരിക്കലും ജനങ്ങൾക്കു സന്തോഷകരമായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രമേണ ഷാപ്പുകളുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുക, മദ്യവിക്രയത്തിന് പ്രത്യേകം സ്ഥാനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുകൊടുക്കുക, മദ്യപാനത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളെ കുറവാക്കുക മുതലായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ജനങ്ങളുടെ മദ്യപാനത്തിലുള്ള ആസക്തിയെ കുറച്ചു ഏതാനും സംവത്സരത്തിനകം മദ്യവഞ്ചനം സ്വാധീകരിക്കുന്നതാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് പ്രസ്താവിച്ചിരിയ്ക്കെ, ജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും സൗകര്യമായ വിധത്തിൽ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും, ഇല്ലെങ്കിലും മദ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കത്തക്കവണ്ണം രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും മദ്യഷാപ്പുകൾ ഏറ്റെടുത്തുന്നതിന് സഹായിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയവും, ആ ഇനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന് ഉണ്ടാകുന്ന ധനാഭിവൃദ്ധിയും തൃപ്തികരമായ ഒരു നിലയിലാണിരിക്കുന്നതെന്നു ആരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയില്ല.

അതന്മണ്ണം തന്നെ ടോറഗേറ്റിന്റെ കാര്യവും. ഇതേപറ്റി മറ്റു സാമാജികന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇനി ചർച്ചിതചർച്ചണം ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ ഇനത്തിൽനിന്നുമുള്ള വരവു അഭിനന്ദനീയമായ ഒരു വരവാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ കാരണമില്ല. ചിലവു ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിലും ഓരോ പ്രദേശത്തിലേയും ആവശ്യങ്ങൾ സുലഭമായി ഗവണ്മെന്റിന് അറിയാമെന്നിരിയ്ക്കെ, ഓരോ പ്രദേശത്തിൽനിന്നും എല്ലാവർഷവും പ്രജാസഭമാർഗ്ഗം ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യവും അത്യാവശ്യവും എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനെ നല്ലവണ്ണം പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കെ, ആ പ്രതിനിധികളോട് ആശാജനകമായും വിദൂരമല്ലാത്ത ഒരു ഭാവിയിൽ കാര്യങ്ങൾ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിന് സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്നു എന്ന നിലയിലും മറുപടികൊടുത്തതിനു ശേഷം ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഡിവിഷൻ തിരിച്ചു അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രത്യേകഭാഗങ്ങളെ ചരിശ്ചരിച്ചു ഒരു വലു

[Mr. A. C. Kuriakose.]

യ സംഖ്യാ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും പല അവസരങ്ങളിലും പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങളെ സാധിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടവിഷയത്തിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു നിരീക്ഷണം ഗവണ്മെന്റിനില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. പല പ്രദേശങ്ങളിലും അധിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ വലുതായിട്ടുതന്നെ തോന്നാം. ഓരോ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ വളരെ അധികമാണ് ഇതെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന് ഏകകാലത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല" എന്ന് എല്ലാ പ്രതാനിധികളോടും പറയാമെന്നിരുന്നാലും അവരുടെ അത്യാവശ്യം കൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രബോധിപ്പിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നത് എന്നു ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ പ്രാദേശികങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് കരുണയോടുകൂടി ചിന്തിക്കയും എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളും അതതു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓരോ പ്രദേശത്തെയും പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ വേണ്ടപോലെ പതിയുന്നുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും ജനങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിന് ഏറ്റക്കുറെ പരിഹാരമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. മീനച്ചൽ, തൊടുപുഴ മുതലായ താലൂക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെയധികം ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുവാൻ ഉണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന് തന്നെ ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്. മൻ-റമത്തെ പ്രജാസഭയിൽ, ഞാൻ പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങളെ വിശദപ്പെടുത്തി സമർപ്പിച്ച നിവേദനത്തിന് ദിവാൻജി "മീനച്ചൽ താലൂക്ക് ഇതര താലൂക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ധനവിഭജന വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ഭാഗം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റ് ഈ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ്" എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പിന്നീട് ഇതുവരെയായിട്ടും ആ താലൂക്കിൽ ഈ മറുപടിയനുസരിച്ച് ഒരു കാര്യവും സാധിച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കൊർമ്മയില്ല. എന്റെ മുൻഗാമിയായ മിസ്റ്റർ കഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഓരോ താലൂക്കിലേയും പ്രത്യേകിച്ച് ഉത്തരവിരുവിതാംകൂറിലുള്ള എല്ലാ താലൂക്കുകളിലേയും പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങൾക്കായി അനുവദിക്കുന്നതുക ലാപ്സായിപ്പോകുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും അതിൽ അധികമാനും പറയാനില്ല. ഒരു ഡയറക്ടറുടെ കീ

ഴിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പലവകപ്പുകളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കാളേജിന്റെ ഭരണം നടത്താൻ ഏതാനും പ്രിൻസിപ്പാളന്മാരെയും പ്രഫസർമാരെയും ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ഭരണം ഭംഗിയായിട്ട് നടത്തുന്നു. പിന്നീട് ഫൈസ്കൂൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടറും ഏതാനും അസിസ്റ്റന്റ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരും ഉണ്ട്. വെർണാകുലർ പ്രത്യേകം ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാണ്. ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടറും, അസിസ്റ്റന്റ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരും കൂടി ആവകപ്പ് ഭരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ വിവിധശാഖകളായിട്ട് കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അദ്ധ്യക്ഷനൊ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകം ഭരണം നടത്തുന്ന ആളുകൾക്കൊ അതാത് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലുള്ള അത്യാവശ്യങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് സൗകര്യംകിട്ടാത്തതുകൊണ്ടോ, ഓരോരുത്തരും വേണ്ടവിധം ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ, ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാവശ്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടക്കാതിരിക്കുന്നു. നാട്ടുഭാഷാപള്ളി ക്രാടങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സ്ഥിതി വളരെ ദയനീയമാണ്. അതു ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ എനിക്കും പറയാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. നാട്ടുഭാഷാപള്ളികളുടെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റ് മാനേജ്മെന്റിൽ നടത്തുന്ന പള്ളികളുടെ തന്നെ ഡയക്ടറുടെ ശ്രദ്ധവേണ്ടുവോളം പതിയുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഫൈസ്കൂൾസ് തന്നെ പരിശോധിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമില്ലാത്ത ഡയറക്ടർ മലയാളം പള്ളികൾ പരിശോധിക്കണം എന്ന് പറയുന്നത് സാഹസമാ ചിട്ടുതോന്നാം. എന്നാൽ പ്രത്യേകവകുപ്പുകളായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സകല ശാഖകളിലും മേധാവിയുടെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്. ഓരോ വകുപ്പുകളേയും അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ശരിയായി ഭരണം നടത്തുന്നതിനും ഭരണീയന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ശരിയായി ധരിക്കുന്നതിനും ഇതാണു ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം. വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ കുറഞ്ഞ ശമ്പളക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തതുപോലെ മറ്റേതെങ്കിലും വകുപ്പിലുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഇതു മേലധികാരികൾ ശരിയായി അന്വേഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നു കൂടി പറയാതേയിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ നാട്ടുഭാഷാപള്ളികളുടെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റി പ്രജാസഭയുടേയും ഈ സഭയുടേയും പലയോഗങ്ങളിൽ ജനപ്രതിനിധികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടും ആ സാധുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് മേലദ്ധ്യക്ഷനൊ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകമായ വകുപ്പിനെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥ

[Mr. A. C. Kuriakose,]

ഒന്നാ ഗവണ്മെന്റിനു തന്നെയോ ദയതോന്നിയിട്ടില്ലാ എന്നുള്ളത് വളരെ സങ്കടകരമാണ്. ഔദ്യോഗികമായ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചെഴുതുന്നവർക്കുണ്ടുണ്ടു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ജീവിതാവശ്യത്തിനു മതിയാകത്തക്കവണ്ണം ശമ്പളക്കൂട്ടൽ കൊടുക്കുന്നതിന് ആരംഭിപ്പാൻ തീരുമാനം പറയുകയില്ല. ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിച്ചാൽ അവർക്കു തൃപ്തികരമായ ശമ്പളം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇവർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റ് ഭാരദ്രത്തിൽ ആണ്ടു പോകുകയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിനു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പണം ഉണ്ടാകും അതിനു രക്ഷസാഹചര്യങ്ങളുണ്ടു്. ബഡ്ജറ്റിൽ മിച്ചം വെച്ചു അതു ഒരു അലങ്കാരമായി കാണിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു, സാധുക്കളായ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ൧൦൪-മാണ്ടു മുതൽക്കുതന്നെ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. (MR. A. S. DAMODARAN ASAN *Hear hear*) ഇതിലേക്കു രണ്ടോ നാലോ ലക്ഷം രൂപാ ചിലവു ചെയ്യേണ്ടിവന്നേക്കും. അദ്ധ്യാപക ശമ്പളക്കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടു എന്താണെന്നു ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കുറഞ്ഞപക്ഷം ൨൦-രൂപായിൽ കുറയാത്ത ഒരു ശമ്പളം അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു നൽകത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടുചെയ്താൽ അവരുടെ ജീവിതം മാനമായി കഴിച്ചുകൂടുകയും തന്നിമിത്തം തിരുവിതാംകൂരിലെവിദ്യാഭ്യാസം നല്ലനിലയിൽ വരുന്നതിനു ഇടയാകയും ചെയ്യും.

പൊതുജനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി പറയാനുള്ളത്. എവിടെയും ഗതാഗതസൗകര്യമാണത്യാവശ്യം. പ്രജാനേതാവടി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ഗതാഗതസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആവശ്യപ്പെടുന്ന താലൂക്കുകളെ ഉള്ളു എന്നു കാണാം. ഓരോ താലൂക്കിനും ഓരോ പ്രദേശത്തിനും ഗതാഗതസൗകര്യത്തിനായിട്ട് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന തുക തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ചിലവു ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന തുകയെ അതതു താലൂക്കുകൾക്ക് ശരിയായി വിതരണം ചെയ്തു ഗതാഗതസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇനി പരസ്പരസഹായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് തിരുവിതാംകൂറിൽ സർവ്വധാനമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാണ്. എന്നാൽ എല്ലാജാതിക്കാർക്കും ദേശക്കാർക്കും ഒരുപോലെ സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കത്തക്ക

വണ്ണം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഏനിക്കില്ല. മീനച്ചൽ പരസ്പരസഹായസംഘം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പലരും തടസ്സങ്ങളും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൌൺസിലിൽ ഇതിന്മുമ്പ് ചില മെമ്പ്രന്മാർ ഇതു സംബന്ധിച്ചു പലതും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഘങ്ങൾ പ്രാദേശികങ്ങളായിരിക്കണം എന്നു രജിസ്ട്രാർ താല്പര്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ചിലവകുപ്പുകൾക്ക് വഴിയായും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ട്. മറ്റു ചില ക്ലാക്കമ്പോൾ അതിൽ വളരേ വിഷമം കാണുന്നു. വഴിയസംഘങ്ങൾ ധാരാളം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ സംഘങ്ങളേ സംബന്ധിച്ച ബോധം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തേയുള്ള. പ്രത്യേകവർഗ്ഗം ജനങ്ങൾക്ക് വഴിയായി അനുവദിക്കുക എന്നു പറയുന്നതിനു ന്യായമില്ല. വടക്കൻ താലൂക്കുകളിൽ മിക്ക സ്ഥലത്തും കേവലം ആവശ്യത്തിനു മാത്രമേ കിലും സംഘം സ്ഥാപിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ വഴിയസ്ഥാപനം പാടില്ലെന്ന് രജിസ്ട്രാർ നിബന്ധിക്കുന്നത് എന്തൊരു ന്യായത്തേ ആസ്പദമാക്കിയായിരിക്കാം എന്നു രൂപമില്ല. മീനച്ചൽ മുതലായ വടക്കൻ താലൂക്കുകളിൽ വഴിയ സംഘസ്ഥാപനവും പ്രാദേശിക സംഘസ്ഥാപനവും വേണ്ടുവോളം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ പല സ്ഥലത്തും വേണ്ടുവോളം പ്രാദേശികവഴിയസംഘങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അതിൽ ചില വർഗ്ഗക്കാരുടേയും ദേശക്കാരുടേയും മാത്രം വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമുള്ള ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സംഘവും ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടണമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ട്. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും തെക്കൻ താലൂക്കുകളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു കാണുന്നു. വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളേയും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അതെ അവസരത്തിൽ ഗൗനിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപ്പറ്റിയും ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റിയും എനിക്കു വളരെ അധികം പറയാനുണ്ടെങ്കിലും തല്ക്കാലം അതിനു ഒരുങ്ങിയിട്ടില്ല. ഈ കൌൺസിലിൽ ഹാജരായി എന്തെങ്കിലും പ്രതിവാദിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും സൗകര്യവും ഉണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയമായ ഒരു നിലയിൽ ആണ് ഞാൻ ഇരുന്നിരുന്നത്. അതിനാൽ ഇതിലധികം സമയം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ ഉത്തര തിരുവിതാംകൂറിൽ ധാരാളമായി പതിയണമെന്നും അതെ അവസരത്തിൽ തന്നെ വിവിധ വകുപ്പുകളിലെ പ്രധാനികളുടെ കൂടുതൽ

[Mr. A. C. Kuriakose.]

ശ്രദ്ധ അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ഇടയാകണമെന്നും സർവ്വോപരിയായി അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ദയനീയമായ അവസ്ഥ പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു മഹാകാതൃമായി ഈ നാട്ടുകാർ വിചാരിക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ ശമ്പളത്തിൽ ക്രമമായ വലുത ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നുമുള്ള അപേക്ഷയെ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. L. R. RAJARAJA VARMA KOIL TAMPURAN (*Changanacherry cum Peermade*): സർ, ടോൾഗേറു നിർത്തണം, അഞ്ചൽകാഡ് കവർ എന്തിവകളുടെ വില കുറയ്ക്കണം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ ഈ കൌൺസിൽ പാസ്സായിട്ടും അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെൻറു ഇതുവരെയും യാതൊരു നടപടിയും നടത്തിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുകമാത്രമേ ഞാൻ ഇവിടെ ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ കൌൺസിൽ മെമ്പറന്മാരായ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു തുടങ്ങിയ ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഇവിടെ ഞങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വല്ല പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇതിനെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ കഠിനമായ പ്രതിഷേധം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): Sir, one of the points raised by Mr. K. P. Nilakanta Pillai and Mr. T. C. Kesava Pillai was that owing to the transfer of the item, namely, "sale proceeds of Government lands" to Land Revenue "capital receipts", the Devaswom Department loses 40 per cent of that revenue as contribution from Government. With regard to this I would only say that this is a change which took effect from the year 1102. Until then the sale proceeds from Government lands were shown under "I—Land Revenue—ordinary revenue. But under Section 4 of the Devaswom Proclamation the Devaswom Department is entitled as contribution to its funds 40 per cent. of only the Ayacut and Sanchayam revenue. This item "sale proceeds of Government lands" formed a distinct item under Land Revenue. It did not form a part of Ayacut and Sanchayam revenue. That will be clear to the members if they look at page 1 of the receipts in the budget for 1101. In all these years it will be found that the sale proceeds of Government lands formed a separate item not included in Ayacut or Sanchayam revenue.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*):—Till 1102 may I know whether the sale proceeds of Government lands were classed as ordinary revenue of the State?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): That is true. I would only refer the member to the Royal Proclamation on Devaswoms under which the Devaswom Department is entitled, as contribution, to the revenue on Ayacut and Sanchayam alone.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Is it the opinion of the member that the sale proceeds do not come under either Ayacut or Sanchayam?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): That is my point.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Was there any reason why the receipts from the sale of lands were not separately treated before 1102.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): I do not exactly understand the member.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): May I know whether the Devaswom Department received a portion of this amount before 1102?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): No. Even before 1102 this item formed a distinct item and it did not enter into either Sanchayam or Ayacut. 40 per cent. of the revenue from Ayacut and Sanchayam alone the Devaswom Department was entitled to as contribution.

MR. N. R. KRISHNAN (*Nominated*): ദേവസ്വത്തിലേക്കു കൊടുക്കേണ്ട സംഖ്യ കുറവായിപ്പോയി എന്നോ കൂടുതലായി പോയി എന്നോ ഉള്ള തിനെപറ്റി വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യാൻ ഈ സഭയ്ക്കധികാരമുണ്ടോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): No doubt that subject is a prohibited one. But more than one member referred to it.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ദേവസ്വം വിഭജനം ഉണ്ടായത് എത്ര കൊല്ലത്തിലാണ്?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): 1097 or 1098.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): നമ്പൂതിരിമാർ ൧൦൧-വരെ സെയിൽ പ്രാസീഡ്സിൽ ഉള്ളതുക ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നുവോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): As a distinct item under Land Revenue, and it did not enter into Ayacut or Sanchayam and no portion of it went as a contribution to the Devaswom Department.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Did the 40 per cent. include the sum realisable as revenue?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): No; it was a separate item.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Then am I to understand that 40 per cent. was not included as revenue.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): This 40 per cent. was not made out of the total land revenue. The Devaswom Proclamation says —

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Do you include the sale proceeds of Government lands. What was the practice before 1102?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): The sale proceeds do not enter into Ayacut or Sanchayam Revenue.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Has the member before him the proceedings of the Finance Committee which sanctioned the separation of Land Revenue and Devaswom?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): I have not got it here.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Does he at least remember that?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): No.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): Could Government say which is Devaswom land and which is Government land as at present stands?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): There are registers to say that.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): May I know when the Government issued the Proclamation in 1097 they made a statement to the effect that it is difficult for Government to determine which are Devaswom lands and which are Government lands? Wherein lies the necessity for a Proclamation when they cannot discriminate Devaswoms from Pandarapattam. If I convince Government that there are Devaswom lands in the category of poramboke especially in Kaliyal pakuthi though lands owned by Triparappu Devaswoms, Survey No. 3012, was originally recorded as lands belonging to Triparappu. If I convince Government that Survey No. 3012 comprising an area of 1200 acres once owned by Triparappu temple, will the Government be pleased to see that hereafter whether they could separate 5 lakhs under the heads mentioned here.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): How can that be done? That is only one land.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): In the Proclamation of 1097 it is stated that it is very difficult to identify Pandaravagai from Devaswoms. Under such circumstances of all lands we can more or less say that there was no conquest made by Travancore after 1097, when land formed part of Travancore.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): I do not think the member is entitled to make a speech, Sir.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): I simply emphasise the fact that when Sirkar lands are sold Government are entitled to get 40 per cent. of the revenue. The sale proceeds of land as such, goes to the trust fund at 40 per cent. Could the Government say under such circumstances the lands already sold by Government do not include Devaswom lands.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): This 40 per cent represents the *quid pro quo* of the lands the Devaswoms would have obtained as profits either from movables or immovables. But since it was not possible to know all the Devaswom lands

separately Government fixed upon a percentage of this revenue as representing a *quid pro quo* to the Devaswom Department. The question of sale proceeds of these Government lands does not therefore arise.

Some members next referred to the question of tolls. Government well remember that in one of the meetings of the Council this question of abolition was brought forward and the motion was carried. Ever since then this question is engaging the serious attention of Government. It is also under the consideration of the Chief Engineer and the Police Commissioner. The question is not an easy one to solve. Some of the members hinted that if the tolls are abolished they might have a fee fixed in substitution, such as registration of vehicles. What form the substitute should take how much is to be collected, etc., are all matters under Government's consideration. There are Municipal tolls. How are they to be reckoned with. These are intricate questions for the Government to solve. These toll gates bring in a revenue of about 3 lakhs to Government. Tolls were levied on account of the heavy maintenance cost of the roads. Traffic on the roads is very heavy and consequently in the course of several years roads have had to be repaired. Unless and until we decide upon some substitute to take the place of the tolls it is not possible for Government to abolish them straightway.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Have the Government any idea of solving the question of the abolition of tolls?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): I said that it is actively under the consideration of Government and it is a pending file.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): How long will it take to come to a conclusion?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): It is not possible to say that. But we hope to do something by next year. It is not easy to prophesy that.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): How long was it under consideration?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): Ever since the motion was carried in the Council.

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOIL TAMPURAN (*Changanacherry cum Peermade*): ടോറഗേററു് നീതണമെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു മോഷൻ പാസ്സായ ഉടനെയാണോ ക്ലഷ്ചരത്തു ഒരു ടോറഗേററു് ഏർപ്പെടുത്തിയതു്?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): It may be that one or two toll gates might have been newly started. At the same time the member should remember that five toll gates were abolished.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): ഗവണ്മെൻറു പണത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടാണോ ടോറഗേററു് ഏർപ്പെടുത്തിയതു്?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): The only thing is that revenue receipts must be developed in proportion to the heavy maintenance expenditure on roads.

MR. REVATINAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai and Political Pensioners*): ട്രാവൻകൂർ എർപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പിലും ജനങ്ങളുടെ പണംകൊണ്ട് പ്ലേറോഡുകൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നത്? ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകമായിട്ട് സർപ്പ് ഉടുത്തപ്പോഴും ജനങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): It was not started at the time when there was a large surplus. This system of toll was started years ago. This is one of the measures adopted for adding to the revenue in civilized countries.

MR. REVATINAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai and Political Pensioners*): The toll falls heavily upon the people and the Government are now considering a substitute for it in accordance with the sense of the House.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): ട്രാവൻകൂർ നിർമ്മാണമെന്നുള്ള പ്രമേയം പാസായതിനുശേഷം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിൽ കുറവുവരുത്തും ട്രാവൻകൂർ കൊടുത്താൽ മതിയായിരുന്നു എന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കടക്കുമ്പോൾ എല്ലാം ചുങ്കം കൊടുക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ലേ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): In four tollgates this practice is being continued.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether such a system is obtaining anywhere in the world?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): Toll per trip arrangement? I am not aware.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Tiruvalla*): ഈ കൌൺസിൽ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെപ്പറ്റി റെവ്യൂഷൻ പാസായാൽ അതു നടപ്പിൽ വരുന്നതു ഇന്നപ്പോൾ മുതലാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ നടപ്പിൽ വരുന്നതല്ലെന്നോ ഉള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഏതെങ്കിലും റൂളിംഗ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): It was not the subject of a ruling.

PRESIDENT: That is not relevant to the subject of tolls now under discussion.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Tiruvalla*): May I speak a few words with your permission.

PRESIDENT: I cannot have two speakers at the same time.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): I may assure the members that this question is engaging the serious attention of the Government.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): May I know whether anything has been done, by way of consideration.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): This subject was discussed at a conference. This subject has to be discussed once again with the information available in the hands of Government.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): What is the result of that conference?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): All that I have been endeavouring to say is that the matter is continuously engaging attention. When a decision is reached members will be informed of it.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): അഞ്ചു സ്ഥലത്തെ ടോൾ നിർത്തിയതിനു ശേഷം ബാക്കിയുള്ള ടോൾ ലേലം ചെയ്തതിൽവക തുക മുന്പുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലോ കുറവോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): There has been an increase in some of the toll gates.

MR. V. J. OOMMAN (*Commerce and Industry, North*): ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ഇതുവരെ നടത്തിട്ടുള്ള നടപടികളെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെന്റിൽ വല്ല റിക്കാർഡുകളും ഉണ്ടോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): We have got records about the question in the Secretariat. I will assure the members that the matter is being seriously considered. There is no disregarding of the opinions of this House.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Can the member give any idea of the time that will be required for a solution of this matter.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): It is not easy to prophesy that. Government hope to arrive at a decision soon since the question is under active consideration.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): May I know whether it is not possible to abolish some of these tolls without finding substitutes therefor.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): After one preliminary investigation five toll gates were abolished. That is a partial remedy.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): My question is whether the Government have included within the purview of their consideration the abolition of some toll gates without finding a substitute.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): The bigger question is under the consideration of Government.

In regard to the question of increase of pay to the Vernacular School teachers Government are not liable to the charge which the members have given expression to. As soon as the report was received it was sent to the Press for printing. After that the report was referred to the Director of Public Instruction for remarks on several recommendations made by the Committee. His report has since been received and is under the consideration of Government.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): ഡയറക്ടർ അവർകൾ എത്ര മാസം ആണ് ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാനായിട്ട് എടുത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് നീയാമോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): About 10 months.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): ഈ പത്തുമാസങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു വല്ലപ്പോഴും ഗവണ്മെൻറു അദ്ദേഹത്തെ റിമൈൻറു ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): There is a system of issuing reminders periodically from the Secretariat. Reminders have been issued in this case also.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): പത്തുമാസം ഇതിലേക്കെടുത്തത് കൂടിപ്പോയി എന്ന് ഗവണ്മെൻറിനു തോന്നുന്നുണ്ടോ?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): In view of the importance of the question and the issues involved we cannot say that it is too much time.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): What is the maximum number of reminders issued as far as the member recollects?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): There is no limit to the number of reminders to be issued.

The Committee has also made suggestions as to the method of realising revenue to meet a portion of the cost, *e. g.*, by enhancement of fees. This aspect of the matter has also to be considered. Since the report was received only recently with the recommendations of the Director it is not possible for the Government to give effect to his recommendations straightaway. All this requires time. It was therefore not found possible to make a lumpsum provision in the draft budget.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Was not Mr. Krishnaswami Aiyar appointed president of the Committee in his capacity as Director of Public Instruction?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): Yes. The Director had to send up a further report.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Did Mr. Krishnaswami Aiyar make a separate report from the Committee's report?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): Not he, but the present Director. Having reached this stage Government thought that they would be benefited by inviting the opinion of this House also.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Does the member say that the Government are not aware of the opinion of this House.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): On what point?

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): On the point of enhancing the pay.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): It is closely connected with the question of finding means for carrying out the reform.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): In the Financial Secretary's speech he does not say so.

PRESIDENT: He is making a confusion. He is mixing up feelings of the House with decisions. What the Government are eagerly seeking for and failed in the most part is helpful constructive ideas and suggestions for finding ways and means for helping these poor school masters.

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): That will receive very early consideration. We will call a meeting of the Finance Committee even though there may not be any sittings of the Council and place detailed proposals before them.

Mr. Damodaran Asan was referring to the delay in issuing the rules under the Village Panchayat Regulation. He may be aware that the draft rules have been made ready and these have been published in the *Gazette* for public criticism on the 30th July.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): May I know why there was so much delay?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): It had to be referred to the law officers. They had to refer to precedents and to the rules obtaining elsewhere. There is no parallel for us. The rules before they are issued must apply to our conditions and must be useful to us. Now the rules are ready. The time for the receipt of public criticism expires on the 30th September, when the matter will again be considered by the Government and orders passed.

Mr. Mahomed, Mr. Kesavan Namputiripad and others referred to the question of delay in the law courts and the heavy arrears and Mr. Mahomed said pointedly that either the Government or the High Court should do something. Members must be aware that Government once proposed a committee to go into the matter. But the proposals were unfortunately turned down. Ever since, the Government have asked the High Court to make use of the existing machinery available to go into the matter. Since the Government came forward with a proposal, members must be convinced that Government are not against the proposal. If therefore members should

[Mr. T. P. Ramasubba Aiyar.]

unanimously say that they want some definite action in the matter and say what form the arrangement should take Government will be glad to take up the question again for consideration.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Has the High Court submitted any report as regards Law's Delays?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): The High Court say that they will not have the necessary time to look into the matter by themselves. It is therefore that matters are in the very same condition as they were years before.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Does the member mean that Government are satisfied with matters as they stand at present?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): Government are not satisfied, and that was why Government proposed a committee. But the views of the House were otherwise. I now find that the necessity for a Law's Delays Committee is brought forward in one of the resolutions given notice of. If it is balloted and taken up for discussion the House will have an opportunity of expressing its opinion.

Mrs. Kuruvila was speaking about the need for propaganda work in sanitation and a tuberculosis sanatorium. Both these matters are under the consideration of Government. A site for the sanatorium has been proposed and the matter is under the consideration of Government. The question of sanitation also is under their consideration. In regard to her remarks about men teachers in Girls' schools, I may say that the policy of Government is to substitute women teachers for men teachers wherever possible. It is because proper women teachers are not available that a few men teachers have been retained in Girls' schools. When they are available, women teachers will be substituted.

Mr. Raman Pillai has been complaining that only about 60 per cent of the interpellations are answered. He is aware of the rules of the House that the minimum time for receipt of notice is 12 days before the date of the meeting. It is unfortunate that all the members think of the interpellations just before an approaching meeting of the Council so that they are all received together just 12 days before the meeting.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I point out to the member that there is an interpellation which is two and a half years old?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): It may be. If there be not sufficient time the question will lapse and it cannot be answered unless it is renewed.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): If I convince the member that the question was repeated for two and a half years consecutively, is there any explanation?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): What the Government do is to send the interpellations to the heads

departments for data for drafting replies. It takes them some time and the replies are got only after two or three months. When the replies come, the Council might have been prorogued and the questions lapse.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether it is not the custom of the Government to request the departments concerned to furnish information?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): Yes.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Therefore by repeating the interpellations why are the replies not given even though late?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): I am speaking of new questions given notice of on the eve of the meeting. I would request the members to consider this kindly, though 12 days is the minimum, the longer the time given, the greater will be the facility for the Government to answer the interpellations. The Government are particular to give full answers.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Will the member kindly consider the question of asking these heads of departments to answer these questions?

MR. T. P. RAMASUBBA AIYAR (*Ag. Chief Secretary to Government*): They are neither allowed nor prohibited under the rules.

Mr. N. R. Krishnan said that returns of appointments made by the heads of departments should be scrutinised annually by the Government. I may tell him that they are now being received and scrutinised not annually but once every quarter. These are all the points that I have to answer. The other points will be answered by the Financial Secretary.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Sir, before I answer the main criticism that has been directed against the budget I should like to call attention to one or two minor points about which there has been a little misconception. One of them perhaps is very insignificant, but as the member who mentioned it made a little too much of it, I think I will be justified in answering that. It relates to what he said when he referred to a grant for *varanajapam*. The member said that Rs 5,000 was allotted in the budget last year, but that now nothing is visible in the budget estimate now placed before the House. The point is that we have made some changes under 'Observatory' and one of those changes is that the two branches, the Astronomer's branch and the Meteorologist's branch have been separated.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Has that amount been utilised?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): It is owing to the non-utilisation of the full amount that we have now made a provision of Rs. 3,000.

One other matter is about the interest at 5½ per cent on the railway capital to which I have referred in my speech. I think, Sir,

[Mr. K. N. Ramasubba Aiyar].

there has been a little misconception about it and certain members have suggested that we are charged $5\frac{1}{2}$ per cent interest on the whole of the capital outlay on the line up to Quilon. That is not correct. I was merely referring to the interest the Secretary of State was charging on a portion of the capital. I may say that the bulk of the capital is got by raising debentures in England according to the prevailing market conditions. The money now raised is at 4 and 5 per cent and there is a certain amount advanced by the Secretary of State at $3\frac{1}{2}$ per cent. It is on the further moneys temporarily advanced by him for the discharge of debentures that he has recently been charging us $5\frac{1}{2}$ per cent and it is to that I referred in my speech. It should not be taken to mean that we are charged $5\frac{1}{2}$ per cent on the whole of this money.

About *lump sum* grants one or two members said that such grants should not be made. The reason for our doing so was not to take the matter out of the purview of this House, but to make some urgent provisions for improvement of pay. We have started from the bottom of the ladder and the main lump sum provisions relate to the revision of the pay of Petty officers and peons and Anchal masters and clerks. The Dewan as Chairman of the Finance Committee intimated to the members of the Committee that it is not the idea of the Government to do whatever they pleased with the lump grants but it is their intention to call the Finance Committee before the actual distribution of the grant is made. The provision is made so that Government may be able to give effect to the proposals next year.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Could not that be brought forward as a supplementary grant?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): It could be. But it would mean delay. If the idea of the members is that, until a formal supplementary grant is asked for, the poor Petty officers and others should not get any increase or be able to retire on a higher salary—

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Is not the House entitled to discuss it?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Yes; the idea is to give something more to the peons when they retire. There are Anchal masters getting only Rs. 15 and 20. They have to handle money; the responsibilities of these men are well known. Government have felt that something should be done to pull up the present pay.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): മറു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു കളിലും ഇതേ ശമ്പളമുള്ള ശിപായിമാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Sir, these peons are not like the other peons. The term 'excise peons' does not correctly signify their position. They are more like policemen.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): May I ask if this increase could not be given with retrospective effect after obtaining the sanction of the Council?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I have said, after obtaining sanction this increase will be given with effect from the commencement of next year if possible.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Cannot this be met from capital expenditure?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): If there is any new expenditure that may be done. I do not know what the member is referring to.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): There is a lump sum provision for the bridge across the Neendakara Bar. Is there any estimate before Government for that purpose?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): We have a preliminary estimate.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): May I know what stood in the way of the members getting sufficient details?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): We have not yet got sufficient details.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): ഫിനാൻസ് കമ്മിറ്റിയുമായിട്ടു ആലോചിച്ചുമാത്രം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൽ മതിയെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇതുബഡ്ജറ്റും അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രസംഗവും വേണ്ടിില്ലായിരുന്നു. ആ കവരവിത, ചിലവിത, നീക്കി ബാക്കിത്തന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നു.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Sir, the member suggests that we have adopted the course of lump sum grants in every case. It is only in very few cases that we have adopted it.

MR. R. RAMAN PILLAI (*Kottayam*): ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അടുത്ത കൗൺസിലിലും അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു പര്യായമല്ലേ?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): The House may say that at the proper time.

The question of raising the pay of the Vernacular School teachers has been answered by my friend the Chief Secretary. As he has said we will do our best to give the increase in the course of the year.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളത്തെ സംബന്ധിച്ചു രാജ്യത്തെ പ്രജാസഭയിൽ ദിവാൻ പ്രസിഡൻറു അടുത്ത ബഡ്ജറ്റിൽ കൂടുതൽ തുക അവരുടെ ശമ്പളം വകക്കു ചേക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം മെമ്പർ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Yes, Sir.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): അങ്ങനെയൊക്കെ കിൽ അതിനുശേഷം കൗൺസിൽ മെമ്പർമാരുമായിട്ടു ഇതിനെപ്പറ്റി വല്ലതും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): The member already knows from the replies given that the scheme was not ready before the Government at that time and they could not do it.

I will now proceed to the main criticism directed against the budget, namely that it is a surplus budget. I cannot quite understand the point of this criticism when the budget provided only a small surplus this year of under 5 lakhs. When you think closely about it it is not much. We will have to think about the Vernacular School teachers who will come in for a portion of this if the contemplated curtailment in expenditure or increase in revenue should be postponed. Sir, I have been glancing through the figures of our 'colossal' surpluses to which attention has been called. I will correct only one inaccuracy. One member said that the surplus has gone from 154 lakhs to 225 lakhs.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Under Government account.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): It is not so. This balance is under cash and securities. The Government balance is 129 and odd lakhs. I have been looking into the statements of surpluses and drawings out of surpluses during the last fifteen years and I find that we started at the commencement of this particular period, that is, in 1089, with 75.35 lakhs as the balance at the credit of Government. At the close of the next year it will be only 129.95 lakhs. So that we have added only 54 lakhs in the course of fifteen years. The sale proceeds of lands, which are merely of a casual nature and not available for ordinary expenditure, have amounted in this period, to over 70 lakhs. I ask whether we have really laid ourselves open to the criticisms of having built up a miserly hoard and burdened people with extra taxation for nothing.

Added to this was another misconception, namely, that our capital expenditure is not subject to the vote of this House. It was also said that if we have too much surplus we would spend on unnecessary things. I have carefully drawn attention in my speech to the circumstance that every item of capital expenditure or any expenditure except under the excepted heads, the only excepted head under capital expenditure being railways, is brought to the vote of the House and I hope that the members will see --

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether there is any special auditor who is regularly auditing capital expenditure?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): It is audited in the same manner as other expenditure.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Is there a periodical auditing? For instance, I may point out the railway expenditure. Is it periodically audited by the Account Officer?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): It is one thing to say it is periodically audited but as the audit stands it is another matter. I can say that this expenditure is as much subject to audit as any expenditure in the State from the public funds.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Is there any difference between the two audits?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): No; only on account of the nature of the expenditure. The railway expenditure has been mainly on investigation work.

I think, Sir, I have sufficiently dwelt on the question of surplus and I hope the members will remove from their minds any impression that the Government have been hoarding up money in a miserly manner for future generations or that it is possible for Government to spend these moneys without regard to the wishes of the representatives of the people. That can never be. Then there was a point about the burden of taxation. This has been before the House once before and I have only to call attention to certain inaccuracies. More than one member has suggested that the burden of our taxes works out at Rs. 6 per head. It is hardly correct to take the total revenue and to divide it by the population. I invited the attention of one member to the method of calculation. It has already been pointed out by Government in their statistical returns and the method adopted is similar to what is adopted by the Government of India in their returns.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Was this done before or was it done for the first time now?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I remember the present speaker raising the same question last time and my answering him.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): You made me raise the question and I draw your attention to that.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I did acknowledge the service done by my friend when he drew my attention to this in the last year's budget debate.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether the same policy of land tax is followed in Travancore as in British India?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I will say simply that whereas the burden of Land Revenue is B. Re. 1-7 in British India it is Re. 1 here.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): This sum of Rs. 1-7 is on 95 cents while we pay on 52 cents Re. 1.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I am giving the figure with reference to the population and not calculated on cents.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): It will come only to As. 14 upon 52 cents.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I have taken the revenue and divided it by the population.

In speaking generally of retrenchment, more than one member suggested that the Land Revenue Department incurred a charge of Re. 1 for every Rs. 3 collected and that this is disproportionately high. There are some corrections to be made in comparing these figures. I find from the data given by my friend the Land Revenue Commissioner that this particular proportion is correct as regards the Madras Presidency but it is not so as regards Travancore. Here, the members must remember that there are various heads which are classed together under Land Revenue which in British India are taken under 'General Administration'. The whole of the pay of the District Collectors, Sub-Collectors, the Treasury Establishment, the Taluk Establishment the whole of this goes under 'General Administration'. If you make the necessary corrections here and also remember that income from the sale proceeds has also to be collected by the Land Revenue Department, that the Survey Department is spending time, energy and money on working out data for various matters connected with the realisation of capital receipts, I understand from calculations made by the Land Revenue Commissioner and our collection, that the collection charges would come roughly to only about two-thirds of the figure in Madras.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): What is the difficulty in separating the expenditure?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I point out how it is now. We can hardly disturb the present budget as it is. We have been used to showing under Land Revenue all the expenditure connected with the salaries of the Land Revenue Commissioner, the Division Peishkars, Tahsildars and Division Assistants, and the members know certainly that the functions of these authorities are not entirely confined to the collection of revenue nor to the administration of justice but to various other matters connected with general administration, and I simply call attention to this and will say nothing more at this stage.

One member observed that the percentage of salary charges to the total expenditure under Land Revenue and Administration of Justice was disproportionately high. I have to draw attention to the incorrectness of such statements. I do not know on what the principal expenditure on courts of law should be, if we are not going to spend it on the salaries and establishment. My friend the Chief Secretary has already answered the criticism with regard to the non-adoption in practice of the resolution of the House regarding tolls. I have only to say a word regarding the non-reduction of the Anchal rates for which we were criticised by more than one member, and, that is, we have done what we can in the matter, namely, by spending more money on the Anchal Masters. This is very badly needed. Members would perhaps recollect from the discussion that took place

previously on this subject in this House that Government were quite willing to reduce the price of Anchal cards from five to four cash as a matter of convenience as well as in deference to the views expressed by many members of this House. But they desired that the House should not object to the raising of the prices of Anchal stamps and covers from ten to twelve cash. Sir, members having the interests of the people at large, I thought at the time and said so, could very easily have accepted the Government's proposal for the reduction of the rates of Anchal cards which of course the bulk of the people use. But I don't know what swayed the members at the time. Anyway Sir, the point was that they would not agree to the small increase in Anchal cover rates from ten to twelve cash. That is why the Government have been unable to give effect to the resolution passed by the House. I pointed out at the time that the Anchal Department is a commercial department and should be regarded as such. Sooner or later we would have to take note of this in dealing with the budget of that department and I pointed out then that the department was not completely paying its way, if all the circumstances were taken into account as they should be.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Will the member say what will be the difference in the income if the rates are reduced to four cash and eight cash?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): So far as cards are concerned it might have come to under Rs. 10,000. It was over Rs. 5,000.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikappalli*): So far as covers are concerned?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I cannot say just now. But I remember distinctly the figures for cards.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Does the member know that about 33 per cent of the income under sale of cards and covers comes from the sale proceeds of service stamps?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): The income from cards is different from that from service stamps.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): What I wish to know is whether about 33 per cent of the sale proceeds of stamps and covers be covered by service stamps?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I would like the member to confine his attention to cards.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): The resolution was as regards covers also.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I have already answered that. If the member asks me anything about Anchal cards I can answer now.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Just a minute back you spoke about covers.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I am concentrating on cards. The Government had been willing to accept the reduction of rates for cards. Even now if a resolution is brought forward in that manner there would be no difficulty in accepting it.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): As regards cards?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): As regards cards, provided there is no objection to raise the price of covers to twelve cash which is the maximum rate allowed by law. That is what the Government said.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Without any condition are not the Government willing?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): In the interest of the department, Government feel that it is necessary to secure to the department a corresponding income as I have stated already. It is also a matter of convenience. If we had reduced the rates we would not have been able to provide money next year as we have proposed to, to better the prospects of these Anchal masters and clerks. You cannot have a number of Anchal Offices without trenching on the public purse. Elsewhere the Postal Department brings money to the public Exchequer. I do not see why in our State it should be the other way. It is not a case of general taxation.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Do the Government want to make a profit out of the Anchal Department?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Even if there was a profit, it would be all right. But now, there is no profit.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Will the Government reduce the rate if there is no loss to the Government?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I have already answered it.

MR. A. G. MENON (*Parur*): In cheapening the articles their sales may be increased and will not thereby Government recoup the loss that may be sustained by reducing the price?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, I rise to a point of order. The member is not in his seat.

MR. A. G. MENON (*Parur*): I am in my seat.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): One other point that was mentioned was in regard to the Land Mortgage Banks and the necessity for doing whatever is possible to relieve the indebtedness. This has been before the Government and Government

are giving their anxious consideration to it and they propose to study the results of the experiments made in this direction in other countries and I hope we shall be able to do something. In the meanwhile, as members know, something has been done to facilitate the excellent work which the Central Co-operative Bank is doing in this direction. I have already said in my speech that we have given some further facilities which will enable them so long as they have got resources placed with Government to advance moneys freely according to convenience and necessity. There is one other point to which I would refer before I close. We were asked whether we had such cannons of auditing in this country as they have in the United Kingdom as given by Mr. Hilton Young in his book on 'National Finance' and as stated in the British Indian Legislative Rules and in the Government of India Act. It is true that the Auditing Officer, the Account Officer and the Financial Secretary are one and the same person here. But at the same time if the members will confidentially ask the heads of departments and spending officers I am sure they will know whether the cannons of audit are applied or not in Travancore.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*). Does the member know that the members of the House could not ask the Heads of Departments?

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): They can find out by questioning their friends whether it is a fact or not. We do have cannons of audit and we are following them. As regards the cannons which relate to borrowings there is no necessity in Travancore just now to apply them.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): I never said that we had no cannons of audit but only said we did not know how accounts are audited and whether expenditure was made according to these cannons.

MR. K. N. RAMASUBBA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): I am sorry, Sir, I merely wanted to inform the House that there is such a thing as audit and that this is done by the Financial Secretary and that these cannons are observed.

PRESIDENT: We now close for the day and reassemble at 11-30 to-morrow morning. The Council adjourned at 4-40 P. M.

P. N. KRISHNA PILLAI,
Secretary to the Legislative Council.